

Bruksela, dnia 17 kwietnia 2014 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 39/2014

Sprawozdanie nr 1 z inicjatyw i opinii Komisji Europejskiej w marcu 2014 r. (sprawy wewnętrzne, wymiar sprawiedliwości, równouprawnienie, Zdrowie, badania naukowe, agenda cyfrowa)

Bruksela, marzec 2014 r.

1. **SPRAWY WEWNĘTRZNE** - Jak zapewnić sprawiedliwe, humanitarne i skuteczne procedury powrotu imigrantów
2. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI** - Integracja Romów: unijny szczyt w sprawie Romów poświęcony ocenie postępów
3. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI** - Tablica wyników wymiaru sprawiedliwości UE 2014: w kierunku większej efektywności wymiarów sprawiedliwości w UE
4. **WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI** - Niewypłacalność: Komisja zaleca nowe podejście, by ratować przedsiębiorstwa i dać uczciwym przedsiębiorcom drugą szansę
5. **RÓWNOUPRAWNIENIE** - Komisja Europejska zrealizowała cele w zakresie równości szans 11 miesięcy wcześniej niż planowano
6. **RÓWNOUPRAWNIENIE** - Międzynarodowy Dzień Kobiet: Komisja podejmuje działania mające na celu zlikwidowanie różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn
7. **INNOWACJE** - Europa jeszcze bardziej innowacyjna, mimo silnego zróżnicowania regionalnego
8. **BADANIA NAUKOWE** - Unia rusza w trasę, by doradzić i pomóc naukowcom szukającym zatrudnienia
9. **AGENDA CYFROWA** - Nowe badania na temat łączy szerokopasmowych: konsumenci cierpią wskutek geograficznej loterii
10. **NAUKA I AGENDA CYFROWA** - „Nowe technologie to zbyt ważna sprawa, żeby zostawić ją mężczyznom!”
11. **OCHRONA ZDROWIA I AGENDA CYFROWA** - E-zdrowie w UE: stan na dziś

12. **SPORT** - Badanie Eurobarometru na temat sportu ujawnia niski poziom aktywności fizycznej w UE
13. **INICJATYWA OBYWATELSKA** - Komisja mówi „Tak” pierwszej udanej europejskiej inicjatywie obywatelskiej

1. SPRAWY WEWNĘTRZNE - Jak zapewnić sprawiedliwe, humanitarne i skuteczne procedury powrotu imigrantów

Skuteczna i humanitarna polityka powrotowa prowadzona z pełnym poszanowaniem praw podstawowych jest decydującym elementem polityki migracyjnej UE. W przyjętym 28 marca 2014 r. komunikacie w sprawie unijnej polityki powrotowej Komisja przedstawia postępy poczynione w tej dziedzinie oraz wskazuje przyszłe kierunki rozwoju i niezbędne działania.

W ostatnich latach wszystkie państwa członkowskie wprowadziły znaczne zmiany prawne i praktyczne w celu zapewnienia sprawiedliwych i przejrzystych przepisów oraz ulepszenia procedur powrotu. W dyrektywie w sprawie powrotów imigrantów, przyjętej w 2008 r., ustanowiono jasne, przejrzyste i sprawiedliwe wspólne przepisy dotyczące powrotów obywateli państw trzecich, którzy nie mają prawa do pobytu w UE, oraz stosowania środków przymusu, środków detencyjnych i zakazów ponownego wjazdu. Można by jednak zrobić jeszcze więcej, aby zapewnić, że wszystkie gwarancje przewidziane w tej dyrektywie będą jednolicie wdrażane w całej UE i doprowadzą wszędzie do stosowania skutecznych i humanitarnych praktyk.

Cecilia Malmström, europejska komisarz do spraw wewnętrznych, powiedziała: „Dyrektywa w sprawie powrotów imigrantów miała pozytywny wpływ na przepisy krajowe i na stosowaną praktykę. Stała się siłą napędową zmian w zakresie dobrowolnego wyjazdu i monitorowania przymusowego powrotu. Przyczyniła się także do skrócenia – w skali UE – maksymalnego okresu stosowania środka detencyjnego i upowszechniania rozwiązań alternatywnych. Nadal poważne obawy budzi sytuacja dotycząca zatrzymań osób w niektórych państwach członkowskich. Dlatego też musimy kontynuować działania na rzecz wiarygodnej i humanitarnej polityki, która gwarantuje praktyki zapewniające poszanowanie praw podstawowych i godności każdego człowieka – bez względu na jego status migracyjny”.

Dyrektywa w sprawie powrotów imigrantów przyczyniła się do korzystnych zmian, jeśli chodzi o poszanowanie praw podstawowych, stosowanie sprawiedliwych i skutecznych procedur, zmniejszenie liczby przypadków, w których migranci pozostają bez jasnego statusu prawnego, pierwszeństwo dobrowolnego wyjazdu oraz wspieranie reintegracji i propagowanie alternatyw dla środków detencyjnych.

Ale to nie wszystko – ogólnie można jeszcze wiele poprawić, jeśli chodzi o wdrażanie dyrektywy i polityki powrotowej.

Działania powinny się koncentrować na: aspektach związanych z warunkami stosowania środków detencyjnych, systematycznym stosowaniu alternatyw dla środków detencyjnych, stworzeniu systemów niezależnego monitorowania przymusowych powrotów, ogólnej skuteczności polityki (np. sprawniejsze procedury, wyższy odsetek — dobrowolnych — powrotów).

Jak podają statystyki, istnieje znaczna różnica między liczbą osób, którym wydano decyzję nakazującą powrót (ok. 484 tys. osób w 2012, 491 tys. w 2011 r. i 540 tys. w 2010 r.), a liczbą osób, które w następstwie takiej decyzji opuściły terytorium UE (ok. 178 tys. w 2012 r., 167 tys. w 2011 r. i 199 tys. w 2010 r.).

Główną przyczyną niewykonania nakazu powrotu są praktyczne problemy z ustaleniem tożsamości osób powracających i z uzyskaniem niezbędnej dokumentacji od organów spoza UE. Dlatego też lepsza współpraca z krajami nienależącymi do UE ma decydujące znaczenie dla poprawy skuteczności procedur powrotu.

Ogólnie Komisja określiła pięć głównych obszarów działania:

- **Zapewnienie właściwego i skutecznego wdrożenia istniejących przepisów:** Komisja będzie we współpracy z państwami członkowskimi nadal zajmować się usuwaniem wszelkich niedociągnięć, które określono w komunikacie. Szczególny nacisk położy na wdrożenie przez państwa członkowskie tych przepisów przedmiotowej dyrektywy, które odnoszą się do stosowania środków detencyjnych wobec osób powracających, stosowania gwarancji i środków odwoławczych, a także postępowania z małoletnimi i innymi osobami wymagającymi szczególnego traktowania i podlegającymi procedurze powrotu. Komisja wykorzysta mechanizm oceny Schengen, aby móc określić zgodność z przepisami dotyczącymi powrotów oraz wydalania nielegalnych imigrantów i lepiej monitorować przymusowe powroty.

- **Propagowanie spójniejszych praktyk zgodnych z prawami podstawowymi:** Komisja przyjmie podręcznik dotyczący powrotów, w którym zawarte będą wspólne wytyczne i najlepsze praktyki. Będzie też wspierać działania Rady Europy, których celem jest ujednolicenie szczegółowych przepisów dotyczących środków detencyjnych.
- **Dalsze rozwijanie dialogu i współpracy z państwami spoza UE:** Kwestie powrotu i readmisji nadal będą konsekwentnie poruszane, w sposób wyważony, w ramach dialogu we współpracy z krajami spoza UE, obejmującego np. globalne podejście do kwestii migracji i mobilności albo partnerstwa na rzecz mobilności. Nasilone zostaną działania na rzecz rozwijania zdolności krajów nienależących do UE, np. aby zwiększyć ich możliwości zapewniania osobom powracającym pomocy i wsparcia w zakresie reintegracji.
- **Usprawnienie współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi w zakresie powrotu imigrantów:** Komisja wykorzysta Europejską Sieć Migracyjną jako platformę współpracy, zwłaszcza w celu gromadzenia informacji i dzielenia się nimi w dziedzinie dobrowolnych powrotów.
- **Wzmocnienie roli agencji FRONTEX w zakresie powrotu imigrantów:** Rola koordynacyjna agencji FRONTEX w zakresie wspólnych operacji w dziedzinie powrotów powinna zostać wzmocniona; należy przy tym zadbać o to, by spełnione były wspólne normy dotyczące ludzkiego i godnego traktowania osób powracających. Powinny być także organizowane szkolenia dotyczące kwestii powrotów.
- **Przydatne linki**

Komunikat w sprawie unijnej polityki dotyczącej powrotów:

<http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2014/PL/1-2014-199-PL-F1-1.Pdf>

Strona internetowa komisarz Cecilii Malmström:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/malmstrom/index_en.htm

Strona internetowa DG do Spraw Wewnętrznych

2. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Tablica wyników wymiaru sprawiedliwości UE 2014: w kierunku większej efektywności wymiarów sprawiedliwości w UE

Aby promować jakość, niezależność i wydajność wymiarów sprawiedliwości w Unii Europejskiej, Komisja Europejska opublikowała 17 marca 2014 r. drugą edycję unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości. Tablica wyników jest narzędziem informacyjnym, za pomocą którego przedstawia się obiektywne, wiarygodne i porównywalne dane o wymiarach sprawiedliwości w państwach członkowskich. Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości, której pierwsza edycja ukazała się w 2013 r., będzie również w 2014 r. pomagać państwom członkowskim i UE w zwiększaniu efektywności wymiarów sprawiedliwości, przyczyniając się tym samym do wspierania wzrostu gospodarczego w Unii. Będzie ona stanowić wkład do [europejskiego semestru](#), unijnego dorocznego procesu koordynacji polityki gospodarczej, którego celem jest poprawa sytuacji gospodarczej i konkurencyjności państw członkowskich za pomocą zestawu zaleceń dla poszczególnych krajów.

„Zwłoka wymiaru sprawiedliwości oznacza brak sprawiedliwości. Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości jest jednym z głównych narzędzi unijnej strategii gospodarczej, zwiększającym efektywność wymiaru sprawiedliwości z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw”. Jak powiedziała **Viviane Reding**, wiceprzewodnicząca Komisji i unijna komisarz ds. sprawiedliwości, „właściwie funkcjonujący i niezależny wymiar sprawiedliwości jest niezbędnym warunkiem pozyskania zaufania obywateli i inwestorów oraz wzajemnego zaufania w europejskiej przestrzeni sprawiedliwości. Druga edycja unijnej tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości ukazuje się w czasie, w którym liczne państwa członkowskie prowadzą reformy systemów sądowych, aby zwiększyć swoją konkurencyjność. Aktualna sytuacja oraz dostępne dane potwierdzają znaczenie, jakie ma kontynuacja, z zaangażowaniem i determinacją, starań na rzecz zwiększenia efektywności wymiarów sprawiedliwości w całej UE”.

Tablica wyników wymiaru sprawiedliwości UE 2014 zawiera dane pochodzące z różnych źródeł. Większość danych liczbowych udostępnia Komisja ds. Oceny Wydajności Wymiaru Sprawiedliwości (CEPEJ) Rady Europy, która gromadzi dane od państw członkowskich. W edycji tablicy wyników w 2014 r. skupiono się na spornych sprawach cywilnych, handlowych i administracyjnych. Zawarto w niej te same wskaźniki, co w roku 2013, wykorzystując przy tym dodatkowe źródła informacji:

1. **wydajność** wymiarów sprawiedliwości: wskaźniki obejmują długość postępowania, odsetek zamykanych spraw i liczbę spraw w toku;
2. **jakość**: do zawartych wskaźników należy obowiązkowe szkolenie sędziów, monitorowanie i ocena działań sądowych, środki budżetowe i zasoby ludzkie dostępne dla sądów oraz dostępność technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) i alternatywnych metod rozwiązywania sporów (ADR);

3. **niezależność:** w tablicy wyników prezentowane są dane o postrzeganej niezależności wymiaru sprawiedliwości. W 2014 r. w tablicy wyników zawarto również pierwszy ogólny przegląd porównawczy sposobów organizacji krajowych wymiarów sprawiedliwości służącej ochronie niezależności sądów w pewnych sytuacjach zagrożenia tej niezależności. W tablicy wyników dokonano również analizy gwarancji prawnych chroniących sędziów w przypadku np. ich przeniesienia lub zwolnienia.

W tegorocznej edycji tablicy wyników przedstawiono również rezultaty dwóch badań pilotażowych, tj. bardziej precyzyjne dane o długości postępowania sądowego w zakresie prawa konkurencji i ochrony konsumentów, wyrażonej jako przeciętna liczba dni postępowania.

Z **tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości UE 2014** wypływają następujące główne wnioski (podział na trzy dziedziny wskaźników przedstawiono w **załączniku**):

- **niektóre państwa członkowskie nadal stoją przed szczególnymi wyzwaniami**, jeśli chodzi o wydajność ich wymiarów sprawiedliwości. Na potrzebę dalszej poprawy wydajności wskazują długość postępowania w pierwszej instancji i jednocześnie niskie wskaźniki zamykanych spraw lub znaczna liczba spraw w toku. Choć w niektórych państwach członkowskich (np. w Portugalii) przeprowadzono niedawno ambitne reformy, ich wyniki nie są jeszcze widoczne w tablicy, jako że zawarte w niej dane pochodzą głównie z 2012 r.;
- dostępność **narzędzi technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT)** w sądach zwiększyła się, ale nadal potrzebna jest jej poprawa, zwłaszcza aby ułatwić komunikację między sądami a obywatelami. **Alternatywne rozwiązywanie sporów** możliwe jest obecnie w niemal wszystkich państwach członkowskich, podczas gdy **monitorowanie i ocena** działań sądowych prowadzone są w większości tych państw;
- w prawie jednej trzeciej państw członkowskich odsetek sędziów uczestniczących w **szkoleniu ustawicznym** na temat prawa UE przekracza 50%. **Szkolenie sędziów i prawników praktyków** oraz narzędzia ICT są koniecznym warunkiem właściwego funkcjonowania europejskiej przestrzeni sprawiedliwości opartej na wzajemnym zaufaniu;
- w wielu państwach członkowskich **wymiar sprawiedliwości postrzegany jest jako bardziej niezależny**, natomiast w innych przekonanych o jego niezależności jest mniej osób, niż poprzednio.

- **Dalsze działania**

Ustalania zgromadzone w tablicy wyników zostaną uwzględnione w przygotowaniach zbliżającej się analizy sytuacji w poszczególnych krajach w ramach europejskiego semestru 2014. Zostaną one również wykorzystane w kontekście programów dostosowań gospodarczych. Do wspierania reform krajowych wymiarów sprawiedliwości można wykorzystywać fundusze UE (fundusz rozwoju regionalnego i fundusz społeczny).

Komisja zamierza dalej opracowywać dane uzyskane w wyniku pierwszego porównywalnego przeglądu gwarancji prawnych służących ochronie niezależności sądowej. Będzie ona współpracować z ekspertami wymiaru sprawiedliwości i z państw członkowskich, a także z prawnikami praktykami i europejskimi sieciami wymiaru sprawiedliwości, aby podnieść jakość oraz zwiększyć dostępność i porównywalność danych w przyszłych edycjach tablicy wyników.

- **Kontekst**

Podniesienie jakości, zwiększenie niezależności i poprawa wydajności wymiarów sprawiedliwości stanowią część procesu koordynacji polityki gospodarczej UE w ramach [europejskiego semestru](#). Reformy krajowych wymiarów sprawiedliwości stanowią również integralną część programów dostosowań gospodarczych w Grecji, Portugalii i Cyprze.

Unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości stanowi wkład do europejskiego semestru, ponieważ ułatwia określenie kwestii związanych z wymiarem sprawiedliwości, którym należy poświęcić szczególną uwagę. W tablicy wyników za rok 2013, zawierającej szczegółową ocenę sytuacji w państwach członkowskich, uwzględniono również dotyczące wymiaru sprawiedliwości [zalecenia](#) dla dziesięciu państw (BG, ES, HU, IT, LV, MT, PL, RO, SI, SK). W ten sposób tablica wyników pomoże UE i państwom członkowskim w osiągnięciu większej wydajności wymiarów sprawiedliwości z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw. Przyczyni się to do wzmocnienia strategii wzrostu gospodarczego w tych państwach i w całej Unii Europejskiej.

Tablica wyników nie zawiera jednego ogólnego rankingu, ale stanowi przegląd funkcjonowania wymiarów sprawiedliwości we wszystkich państwach członkowskich w oparciu o różne wskaźniki istotne dla tych państw. Narzędzie to nie promuje żadnego konkretnego wymiaru sprawiedliwości. Niezależnie od krajowego modelu wymiaru sprawiedliwości lub też tradycji prawnych, na których się on zasadza, terminowość, niezależność, przystępność cenowa oraz łatwy dostęp są jednymi z zasadniczych parametrów tego, co składa się na skuteczny system wymiaru sprawiedliwości.

W tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości UE 2014 zastosowano te same wskaźniki, co w [edycji zeszłorocznej](#). Dotyczą one czasu potrzebnego do rozstrzygnięcia sprawy przed sądem, odsetka rozstrzygniętych spraw, liczby spraw w toku, wykorzystania środków elektronicznych do administrowania sprawami, wykorzystania alternatywnego rozwiązywania sporów, szkoleń dla sędziów i zasobów do dyspozycji sądów. Nie wystarczy jednak, by sprawiedliwości stało się zadość – ludzie muszą to jeszcze dostrześć. Tablica wyników obejmuje więc też dane dotyczące postrzegalnej niezależności sądownictwa oparte o ustalenia Światowego Forum Ekonomicznego.

- **Dodatkowe informacje**

Materiały prasowe: unijna tablica wyników wymiaru sprawiedliwości 2014 / informacje o poszczególnych krajach – dane zebrane od państw członkowskich przez CEPEJ:

http://ec.europa.eu/justice/newsroom/effective-justice/news/140317_en.htm

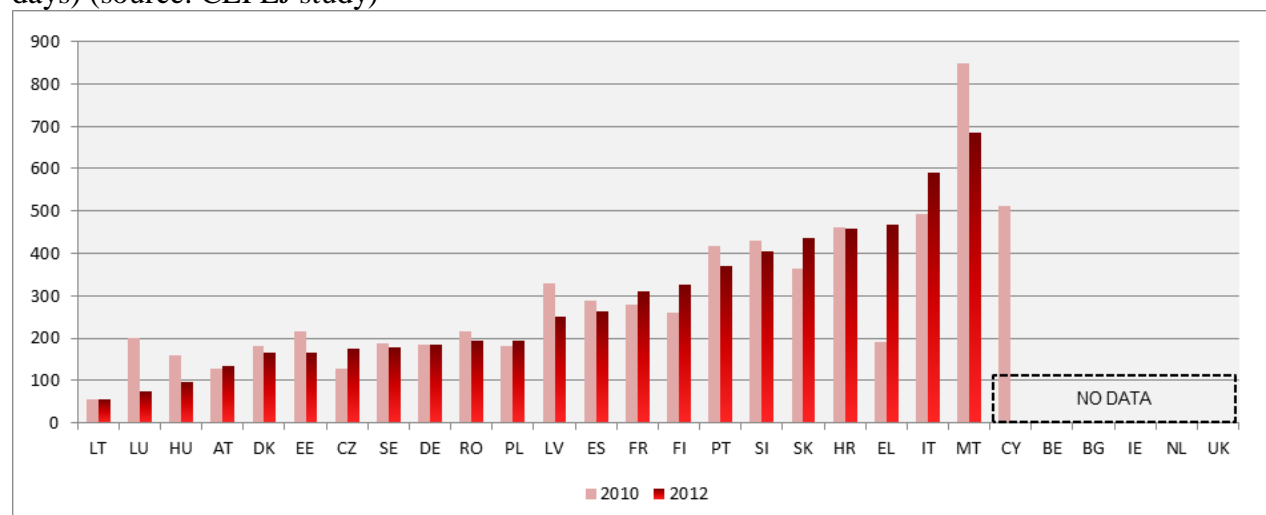
Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości:

<http://ec.europa.eu/reding>

ZAŁĄCZNIK

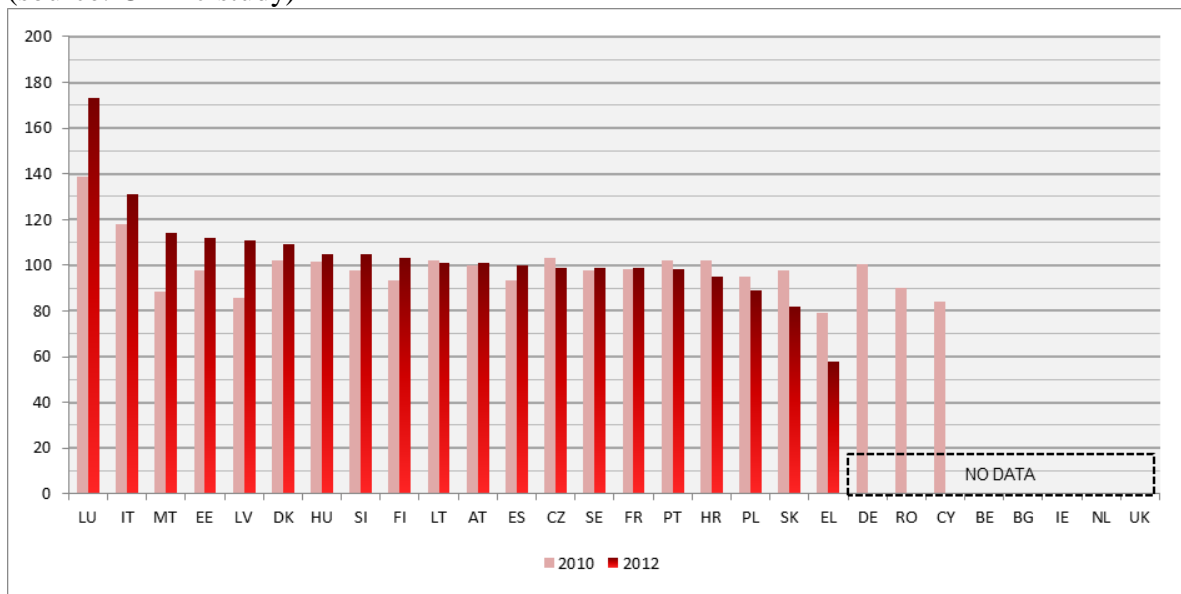
1. Efficiency

Figure 1: Time needed to resolve litigious civil and commercial cases* (1st instance/in days) (source: CEPEJ study)

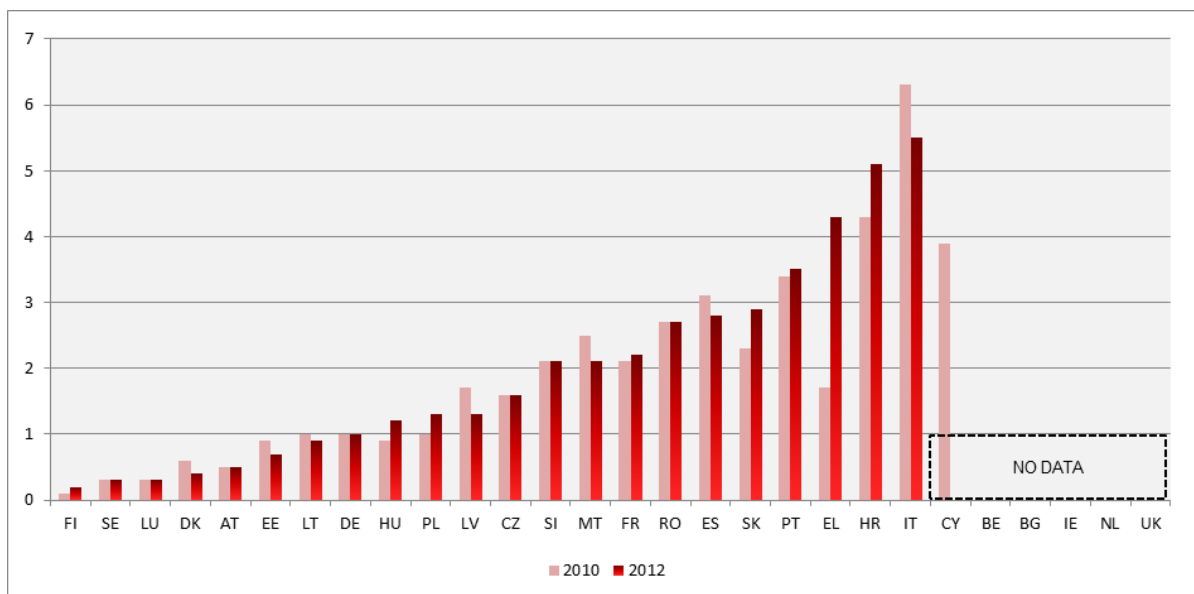
**Litigious civil (and commercial) cases concern disputes between parties, for example disputes regarding contracts, following the CEPEJ methodology. The length of proceedings expresses the time (in days) needed to resolve a case in court, that is the time taken by the court to reach a decision at first instance. The 'disposition time' indicator is the number of unresolved cases divided by the number of resolved cases at the end of a year multiplied by 365 days.*

Figure 2: Rate of resolving litigious civil and commercial cases (1st instance/in %)
(source: CEPEJ study)

The **clearance rate** is the ratio of the number of resolved cases over the number of incoming cases. It measures whether a court is keeping up with its incoming caseload. The length of proceedings is linked to the rate at which the courts can resolve cases, the 'clearance rate', and to the number of cases that are still waiting to be resolved, 'pending cases'. When the clearance rate is about 100% or higher it means the judicial system is able to resolve at least as many cases as come in. When the clearance rate is below 100%, it means that the courts are resolving fewer cases than the number of incoming cases, and as a result, at the end of the year, the number of unresolved cases adds up as pending cases. If this situation persists over several years, this could be indicative of a more systemic problem as backlogs build up which further aggravate the workload of courts, and which cause the length of proceedings to rise further.

Figure 3: Number of litigious civil and commercial pending cases (1st instance/per 100 inhabitants)
(source: CEPEJ study)

The **number of pending cases** expresses the number of cases that remains to be dealt with at the end of a period. The number of pending cases influences the disposition time. Therefore, in order to improve the length of proceedings measures to reduce the number of pending cases are required.

2. Quality

Figure 4: ICT Systems for the registration and management of cases (weighted indicator-min=0, max=4) (source: CEPEJ study)

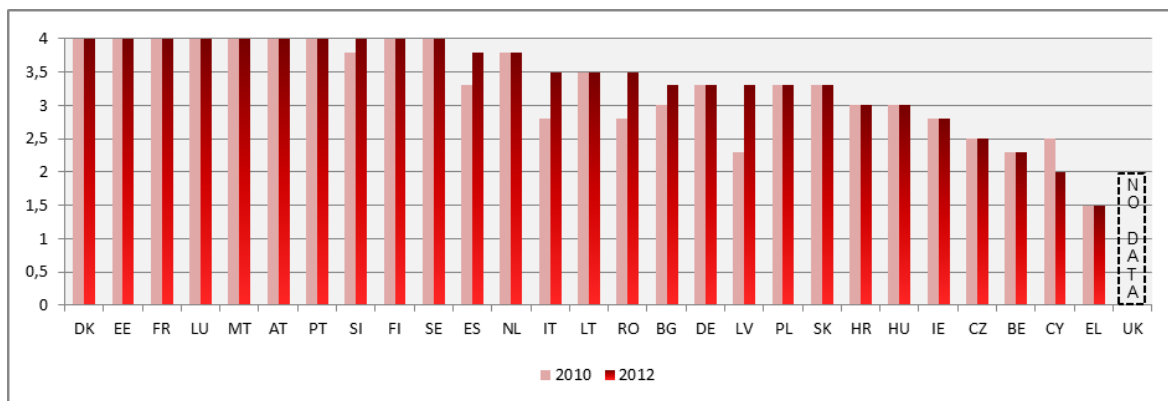
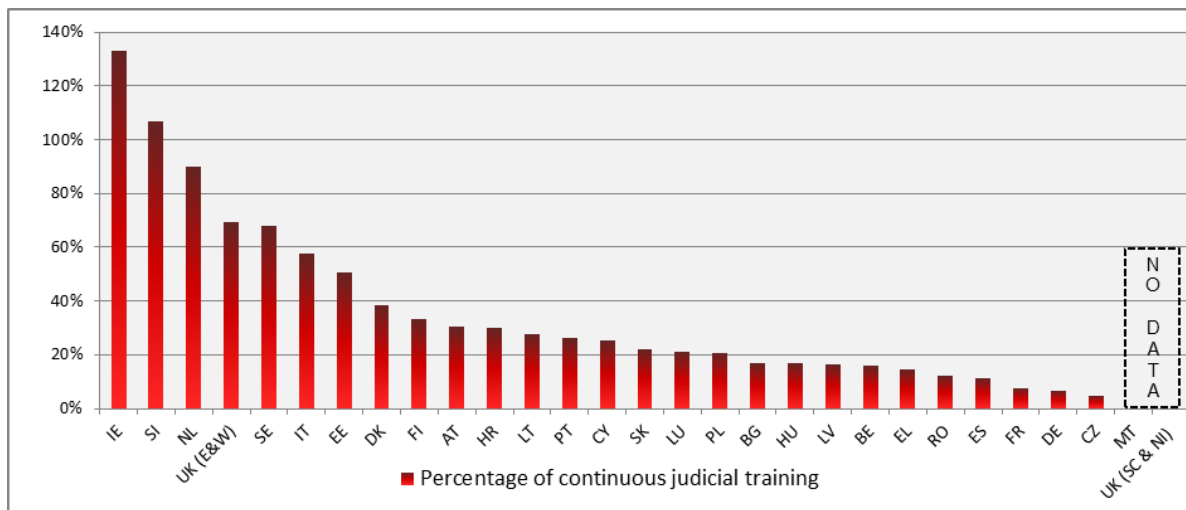
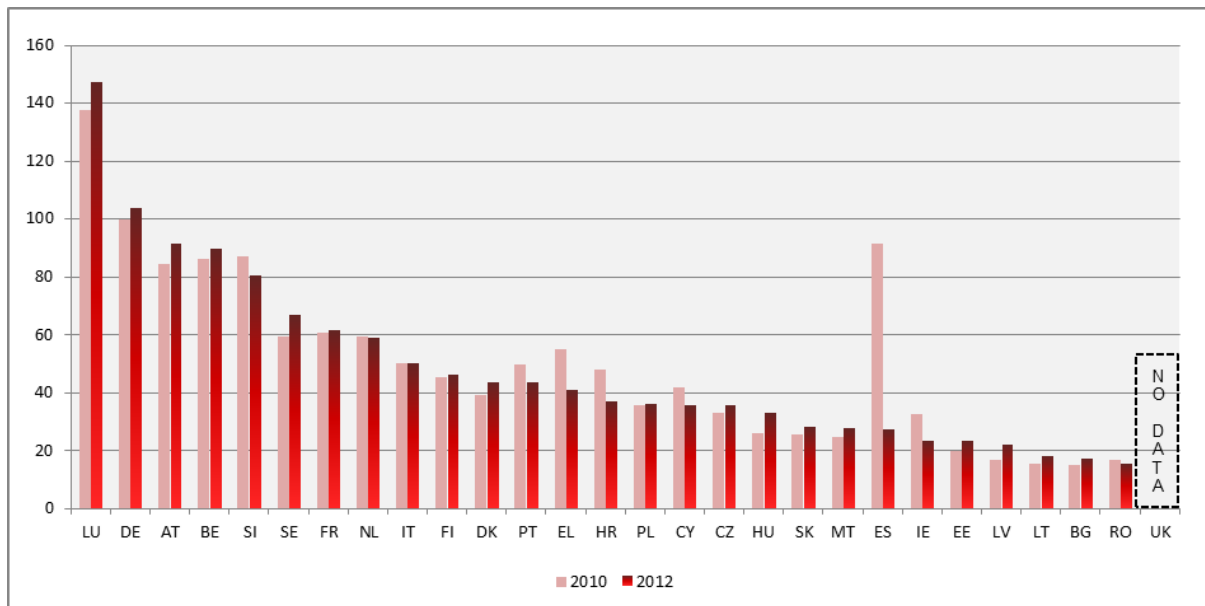

Figure 5: Judges participating in continuous training activities in EU Law or in the law of another Member State (as a % of total number of judges)* (source: European Commission, European Judicial Training, 2012)

*In a few cases reported by the Member States the ratio of participants to existing members of a legal profession exceeds 100%, meaning that participants took part in more than one training activity on EU law. Some of the exceptionally high figures may suggest that, the data delivered concerns training in all subjects and not just in EU law.

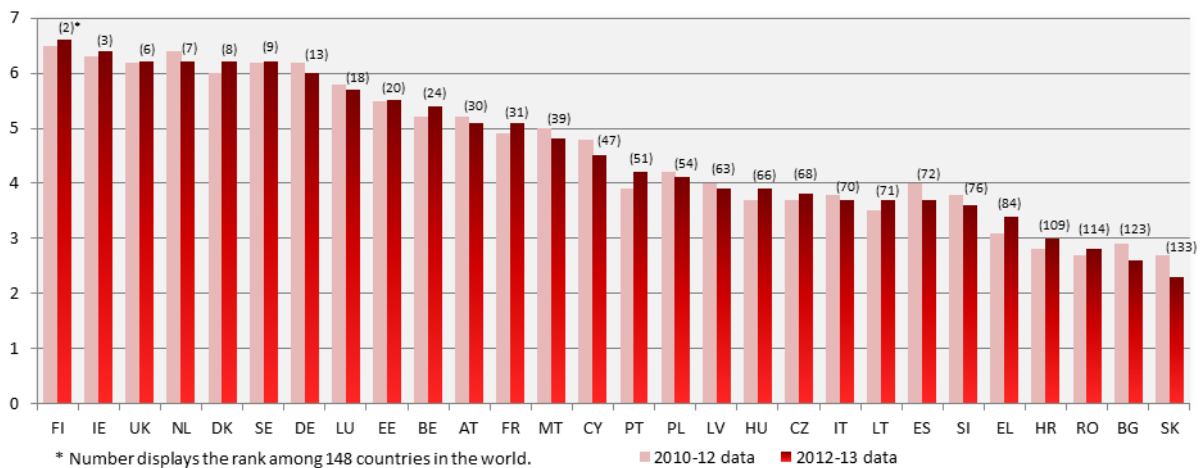
Figure 6: Budget for courts (in EUR per inhabitant)* (source: CEPEJ study)

* This figure indicates the annual approved budget allocated to the functioning of all courts, whatever the source and level of this budget (national or regional).

3. Independence

Figure 7: Perceived judicial independence (higher value means better perception) (source: World Economic Forum [WEF])

The WEF indicator is based on survey answers to the question: "To what extent is the judiciary in your country independent from the influences of members of government, citizens, or firms?" The survey was replied to by a representative sample of firms in all countries representing the main sectors of the economy (agriculture, manufacturing industry, non-manufacturing industry, and services).

3. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Integracja Romów: unijny szczyt w sprawie Romów poświęcony ocenie postępów

Politycy i liderzy szczebla lokalnego, krajowego i europejskiego spotkali się w dniu **4 kwietnia** w Brukseli z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego, aby omówić postępy w integracji Romów w całej Europie. Był to pierwszy unijny szczyt w sprawie Romów od momentu przedstawienia przez Komisję w 2011 r. unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów. Celem tego spotkania było przeanalizowanie tego, jak wdrażane są krajowe strategie integracji Romów, które państwa członkowskie przedkładają corocznie w wyniku przyjętych ram unijnych, oraz czy strategie te przyczyniają się do poprawy warunków życia społeczności romskich w terenie. Wśród prelegentów znaleźli się przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso, prezydent Rumunii Traian Băsescu, zastępca premiera Bułgarii Zinaida Zlatanowa oraz ministrowie i sekretarze stanu z dziewięciu innych państw członkowskich UE. Mówcami ze strony organizacji pozarządowych byli m.in. George Soros, przewodniczący Open Society Foundations oraz Zoni Weisz, jeden z ocalałych z Holokaustu Romów.

„Od 2010 r. integracja Romów jest dla Komisji Europejskiej stałym elementem jej polityki. Gdy przypomnimy sobie spotkanie na szczycie w sprawie Romów w Kordobie zaledwie cztery lata temu, stwierdzimy, że kwestia integracji Romów nie znajdowała się wówczas jeszcze w głównym polu widzenia większości państw członkowskich. Uczestnictwo krajowych polityków z wielu państw członkowskich w zbliżającym się szczycie w sprawie Romów w Brukseli pokazuje jednak, że dotarł do nas wiatr przemian. To budujące”, stwierdziła wiceprzewodnicząca **Viviane Reding**, komisarz ds. sprawiedliwości. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów były kamieniem milowym w drodze do zwiększenia zaangażowania rządów krajowych na rzecz poprawy integracji Romów. Liczę na owocne dyskusje na temat najbardziej skutecznych sposobów integracji Romów na poziomie lokalnym, abyśmy mogli zmienić sytuację w terenie. Jestem przekonana, że działając wspólnie, możemy przyczynić się do zmian na korzyść tej największej mniejszości etnicznej w Europie.”

„Państwa członkowskie muszą działać na rzecz poprawy życia codziennego europejskich społeczności Romów w zakresie edukacji, zatrudnienia, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa”, powiedział **László Andor**, europejski komisarz ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego. „Komisja będzie nadal ściśle monitorować konkretne

działania państw członkowskich i z nimi współpracować, aby zapewnić jak najlepsze wykorzystanie dostępnych środków UE w ciągu najbliższych siedmiu lat i osiągnąć ten cel. Szczyt ten jest dobrą okazją do prowadzenia rozmów z wieloma z zainteresowanych, którzy są bezpośrednio zaangażowani w wysiłki na rzecz rzeczywistej poprawy sytuacji społeczności Romów, w szczególności na temat najlepszych sposobów zadbania o to, by niezbędne finansowanie docierało do szczebla lokalnego.”

Trzeci w historii szczyt na szczeblu UE w sprawie Romów zbiegł się z przeprowadzaną w 2014 r. przez Komisję Europejską oceną postępów we wdrażaniu krajowych strategii integracji Romów. Jest to jak dotychczas najbardziej znaczące sprawozdanie od przyjęcia ram UE, a przedstawia ono postępy w państwach członkowskich poczynione od 2011 r. Komisja oceni w nim sytuację w 28 państwach członkowskich w kluczowych obszarach, takich jak edukacja, zatrudnienie, opieka zdrowotna i mieszkalnictwo, a także sytuację w zakresie zwalczania dyskryminacji i wykorzystywania funduszy oraz przedstawi zalecenia. Wyniki zostaną także uwzględnione w procesie corocznego europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej, co może prowadzić do wydania zaleceń dla poszczególnych krajów w kwestiach dotyczących Romów. Dzięki takiemu corocznemu cyklowi kwestia dotycząca integracji romskiej pozostaje stałym i mocnym punktem agendy europejskiej.

Szczyt UE w sprawie Romów odbył się w Brukseli w dniu 4 kwietnia 2014 r. (zob. projekt porządku obrad w załączniku). Około 500 przedstawicieli instytucji UE, rządów i parlamentów krajowych, organizacji międzynarodowych, społeczeństwa obywatelskiego (w tym organizacje romskie) oraz władz lokalnych i regionalnych mogło wyrazić swoją opinię na temat tego, co osiągnięto do tej pory i jak można jeszcze bardziej poprawić integrację Romów w przyszłości.

Głównym tematem tegorocznego szczytu były trzy aspekty poprawy integracji Romów na szczeblu lokalnym: zadbanie o to, by polityka na szczeblu lokalnym należycie uwzględniała wszystkich Romów, wspieranie władz lokalnych i regionalnych w wykorzystywaniu finansowania ze strony UE do wspierania integracji Romów oraz dążenie do tego, by integracja Romów stała się tematem polityki lokalnej również w krajach objętych procesem rozszerzenia. W spotkaniu na szczycie weźmie udział wielu burmistrzów z szeregu państw członkowskich i krajów kandydujących.

- **Kontekst**

Integracja Romów jest nie tylko społecznym obowiązkiem moralnym. Leży ona także w interesie gospodarczym państw członkowskich, w szczególności tych o dużej mniejszości romskiej. W wielu krajach Romowie stanowią znaczący i stale rosnący odsetek populacji w wieku szkolnym, a więc są istotną częścią przyszłej siły roboczej. Skuteczne działania w zakresie aktywizacji zawodowej oraz zindywidualizowane i ogólnodostępne usługi wsparcia na rzecz Romów poszukujących pracy mają kluczowe znaczenie dla umożliwienia tej społeczności zrealizowania swojego potencjału oraz aktywnego i równego uczestnictwa w życiu społecznym i gospodarce.

Włączenie społeczne i integracja społeczności Romów jest wspólnym obowiązkiem państw członkowskich i Unii Europejskiej. Komisja monitoruje postępy dokonane przez państwa członkowskie dzięki unijnym ramom dotyczącym krajowych strategii integracji Romów.

Komisja organizuje regularne spotkania sieci koordynatorów odpowiedzialnych za nadzorowanie krajowych strategii integracji Romów ze wszystkich 28 państw UE w celu omówienia postępów i pozostających jeszcze do rozwiązania problemów. Szczyty w sprawie Romów są organizowane w celu podsumowania osiągnięć w ramach działań podejmowanych na szczeblu UE na rzecz integracji Romów oraz odnowienia zobowiązań.

W sprawozdaniu z 2013 r. Komisja Europejska wezwała państwa członkowskie UE do wdrożenia ich krajowych strategii w celu poprawy integracji gospodarczej i społecznej Romów w Europie. Państwa członkowskie opracowały te strategie w odpowiedzi na przedstawione przez Komisję europejskie ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów przyjęte w dniu 5 kwietnia 2011 r., które zostały poparte przez przywódców państw UE w czerwcu 2011 r. W grudniu 2013 r. państwa członkowskie jednogłośnie przyjęły pierwszy w ogóle instrument prawny dotyczący integracji Romów, a mianowicie [zalecenie Rady](#), w którym zobowiązały się do zintensyfikowania integracji gospodarczej i społecznej społeczności Romów.

Komisja będzie nadal oceniać postępy państw członkowskich w zakresie integracji Romów, zwłaszcza w krajach o dużym odsetku ludności romskiej, w ramach europejskiego semestru na rok 2014. W 2013 r. pięć państw członkowskich otrzymało zalecenia dla poszczególnych państw w odniesieniu do realizacji krajowych strategii integracji Romów i horyzontalnego uwzględniania kwestii dotyczących Romów w głównym nurcie polityki (Bułgaria, Republika Czeska, Węgry, Rumunia, Słowacja).

Państwom członkowskim udostępniono fundusze UE w celu finansowania projektów w zakresie integracji społecznej, w tym na rzecz poprawy integracji Romów, w takich obszarach, jak kształcenie, zatrudnienie, mieszkalnictwo i zdrowie. W latach 2007–2013 na projekty w zakresie integracji społecznej udostępniono środki w wysokości około 26,5 mld euro. W nowym okresie finansowania 2014–2020 państwa członkowskie muszą przeznaczać co najmniej 20 % swojego przydziału w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego na rzecz włączenia społecznego. Celem jest zapewnienie odpowiednich środków finansowych na rzecz integracji Romów. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zarządzanie tymi środkami oraz za wybór konkretnych projektów.

Szczyt w sprawie Romów w 2014 r. to okazja do potwierdzenia zaangażowania politycznego wszystkich państw członkowskich i społeczeństwa obywatelskiego oraz do podążania drogą utworowaną już przez ramy unijne.

- **Więcej informacji**

Szczyt w sprawie Romów w 2014 r. – program i odpowiednie informacje dodatkowe:

http://ec.europa.eu/justice/events/roma-summit-2014/index_en.htm

Komisja Europejska - UE i Romowie:

http://ec.europa.eu/justice/discrimination/roma/index_pl.htm

Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości:

<http://ec.europa.eu/reding>

Strona internetowa László Andora, komisarza UE ds. zatrudnienia, spraw społecznych i włączenia społecznego:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/andor/index_en.htm

4. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI - Niewypłacalność: Komisja zaleca nowe podejście, by ratować przedsiębiorstwa i dać uczciwym przedsiębiorcom drugą szansę

Komisja Europejska ustaliła 12 marca 2014 r. szereg wspólnych zasad dotyczących krajowych procedur związanych z niewypłacalnością przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej. Ma to na celu skupienie się na zachęcaniu rentownych przedsiębiorstw do przeprowadzania restrukturyzacji na wczesnym etapie, a nie na likwidacji przedsiębiorstw, co z kolei ma zapobiegać ogłaszaniu niewypłacalności. Z uwagi na to, że w całej UE około 200 tys. firm staje w obliczu niewypłacalności, w wyniku czego 1,7 mln osób traci pracę każdego roku, Komisja chce dać rentownym przedsiębiorstwom szansę na

restrukturyzację, a co za tym idzie, na dalsze prowadzenie działalności. Zreformowanie krajowych przepisów dotyczących niewypłacalności przyniosłoby obopólne korzyści: pomogłoby rentownym przedsiębiorstwom pozostać na rynku i zachować miejsca pracy, a jednocześnie poprawiłoby sytuację wierzycieli, którzy mogliby odzyskiwać większą część swoich inwestycji niż w przypadku bankructwa dłużnika. Po ogłoszeniu upadłości uczciwi przedsiębiorcy powinni szybko dostawać drugą szansę, ponieważ dowody wskazują na to, że za drugim razem odnoszą oni większe sukcesy w prowadzeniu działalności. Przyjęcie tego zalecenia poprzedziły przeprowadzone w ubiegłym roku konsultacje publiczne w sprawie europejskiego podejścia do niewypłacalności oraz złożenie wniosku dotyczącego zrewidowania istniejących przepisów UE dotyczących niewypłacalności przedsiębiorstw transgranicznych, który niedawno uzyskał poparcie Parlamentu Europejskiego.

„Przedsiębiorstwa są niezbędne dla zapewnienia dobrobytu i miejsc pracy, ale założenie firmy i jej prowadzenie jest niezwykle trudne, zwłaszcza w dzisiejszej sytuacji ekonomicznej” stwierdziła wiceprzewodnicząca Komisji **Viviane Reding**, unijna komisarz ds. sprawiedliwości. „W związku z tym, że coraz więcej firm w Europie staje w obliczu finansowych trudności, musimy ponownie zastanowić się nad naszym podejściem do kwestii upadłości przedsiębiorstw. Pierwsza firma motoryzacyjna Henry'ego Forda zakończyła swoją działalność po 18 miesiącach, ale to go nie zniechęciło – założył kolejną, która stała się jedną z firm odnoszących największe sukcesy na świecie. Nie powinniśmy dławić innowacji – jeżeli uczciwemu przedsiębiorcy nie powiedzie się za pierwszym razem, powinien mieć możliwość podjęcia kolejnej próby. Nasze przepisy dotyczące niewypłacalności powinny ułatwiać ponowne rozpoczęcie działalności”.

„Musimy stworzyć skuteczny mechanizm, który pozwoliłby oddzielać przedsiębiorców uczciwych od nieuczciwych, co jest niezwykle ważne, jeśli chce się ograniczyć oddziaływanie piętna bankructwa”, podkreślił wiceprzewodniczący **Antonio Tajani**, komisarz UE ds. przemysłu i przedsiębiorczości. „Taki podział powinien pomóc wyeliminować dyskryminację przedsiębiorców ogłaszających upadłość z przyczyn, które nie były niezgodne z prawem. Takim przedsiębiorcom przysługiwałoby wszelkie istniejące wsparcie rynkowe, dostępne przy zakładaniu nowej działalności”.

Dzięki omawianemu zaleceniu Komisja chce pomóc w zapewnieniu spójnych ram dla krajowych przepisów dotyczących niewypłacalności, wzywając państwa członkowskie do:

- **ułatwiania restrukturyzacji przedsiębiorstw** znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej na wczesnym etapie, przed rozpoczęciem oficjalnego postępowania upadłościowego oraz bez stosowania długich i kosztownych procedur, by ograniczyć uciekanie się do wykorzystywania procesu likwidacji;

- umożliwiania dłużnikom restrukturyzacji ich przedsiębiorstw **bez konieczności formalnego rozpoczęcia postępowania sądowego**;
- umożliwiania przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej złożenia wniosku o **tymczasowe zawieszenie** do czterech miesięcy (odnawialne na okres maksymalnie 12 miesięcy) w celu przyjęcia planu restrukturyzacji **przed uruchomieniem procedury postępowania egzekucyjnego przez wierzycieli**;
- **ułatwiania procesu przyjmowania planu restrukturyzacji**, z uwzględnieniem interesów zarówno dłużników, jak i wierzycieli, a także mając na uwadze zwiększanie szans na ratowanie rentownych przedsiębiorstw;
- ograniczenia negatywnego wpływu bankructwa na przyszłe możliwości rozpoczęcia prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę, w szczególności dzięki **uregulowaniu zobowiązań w ciągu maksymalnie trzech lat**.

Dalsze działania: w zaleceniu państwa członkowskie są proszone o wprowadzenie odpowiednich środków w ciągu roku. 18 miesięcy po przyjęciu zalecenia Komisja dokona oceny stanu faktycznego w oparciu o coroczne sprawozdania przesłane przez państwa członkowskie, aby sprawdzić, czy potrzebne są dalsze środki umożliwiające wzmocnienie horyzontalnego podejścia do niewypłacalności.

- **Kontekst**

Przypadki upadłości przedsiębiorstw są stałym elementem dynamicznej, nowoczesnej gospodarki. W UE mniej więcej połowa przedsiębiorstw zamyka działalność przed upływem pięciu lat, a co roku około 200 tys. firm staje się niewypłacalnych. Oznacza to, że codziennie upada około 600 europejskich przedsiębiorstw. Co czwarty przypadek niewypłacalności przedsiębiorstwa dotyczy więcej niż jednego państwa. Ponadto przypadków tych jest coraz więcej – od początku kryzysu liczba przypadków niewypłacalności podwoiła się i tendencja ta ma się utrzymać w 2014 r.

Dowody wskazują również na to, że przedsiębiorcy, których działalność zakończyła się niepowodzeniem, uczą się na błędach i za drugim razem na ogół odnoszą większy sukces. Blisko 18 proc. przedsiębiorców, którym powodzi się na rynku, poniosło porażkę przy pierwszym przedsięwzięciu.

Ustanowienie nowoczesnych przepisów i skutecznych procedur jest zatem niezwykle ważne, aby pomóc przedsiębiorstwom, które mają wystarczająco mocne podstawy ekonomiczne, pokonać trudności finansowe, a przedsiębiorcom umożliwić otrzymanie drugiej szansy. Jednak obecne ramy prawne dotyczące niewypłacalności w wielu państwach UE kierują

rentowne przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji finansowej na drogę postępowania likwidacyjnego raczej niż ku restrukturyzacji. Ponadto utrudniają uczciwym przedsiębiorcom otrzymywanie drugiej szansy po ogłoszeniu niewypłacalności, ponieważ ustanowione w nich okresy na uregulowanie zobowiązań są zazwyczaj długie.

Doświadczenie pokazuje, że im wcześniej przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji rozpoczną restrukturyzację, tym większe są szanse jej powodzenia. Jednak wczesna restrukturyzacja (przed rozpoczęciem formalnej procedury upadłościowej) nie jest możliwa w kilku państwach (np. w Bułgarii, na Węgrzech, w Czechach, na Litwie, Słowacji, w Danii), a tam, gdzie jest możliwa, procedury mogą okazać się nieskuteczne bądź kosztowne, ograniczając motywację przedsiębiorstw do utrzymywania się na rynku. W niektórych państwach (Austrii, Belgii, Estonii, Grecji, Włoszech, Łotwie, Litwie, Luksemburgu, Malcie, Chorwacji, Polsce, Portugalii, Rumunii) w końcu często mija wiele lat zanim uczciwym przedsiębiorcom, którzy ogłosili upadłość, przywrócone zostaną prawa i uchylone dawne długi, tak by mogli oni rozpocząć inną działalność biznesową. W przypadkach bankructw uczciwych przedsiębiorców skrócenie okresu uwolnienia od zobowiązań i długów zagwarantowałoby, że bankructwo nie będzie oznaczało „dożywotniego wyroku”, jeśli przedsiębiorstwo stanie się niewypłacalne.

Różnice pomiędzy przepisami poszczególnych państw członkowskich mają wpływ na stopę odzysku dla transgranicznych wierzycieli, decyzje w sprawie transgranicznych inwestycji, a także na restrukturyzację grup przedsiębiorstw. Bardziej spójne podejście na poziomie UE nie tylko zwiększyłoby stopę odzysku dla wierzycieli oraz usprawniło przepływ transgranicznych inwestycji, ale miałyby także pozytywny wpływ na przedsiębiorczość, zatrudnienie i innowację.

- **Istniejące ramy prawne UE w obszarze niewypłacalności**

Europejskie przepisy dotyczące transgranicznych postępowań upadłościowych określono w [rozporządzeniu \(WE\) nr 1346/2000](#) w sprawie postępowania upadłościowego („rozporządzenie upadłościowe”), stosowanym od dnia 31 maja 2002 r. Rozporządzenie zawiera przepisy dotyczące jurysdykcji, uznawania orzeczeń oraz prawa właściwego i zapewnia koordynację postępowań upadłościowych, które zostały wszczęte w kilku państwach członkowskich. Rozporządzenie stosuje się w każdym przypadku, gdy dłużnik prowadzi działalność lub posiada zobowiązania w więcej niż jednym państwie członkowskim.

W grudniu 2012 r. Komisja przedstawiła pakiet środków mających na celu unowocześnienie przepisów dotyczących niewypłacalności. W dniu 5 lutego 2014 r. Parlament Europejski zagłosował za wnioskiem Komisji, który, aby stać się obowiązującym prawem, musi zostać przyjęty przez ministrów w Radzie.

W lipcu 2013 r. Komisja rozpoczęła publiczne konsultacje w sprawie europejskiego podejścia do niepowodzenia w działalności gospodarczej i upadłości przedsiębiorstw, chcąc poznać poglądy na temat kluczowych kwestii takich jak czas niezbędny na uregulowanie zobowiązań, warunki wszczęcia postępowania, zasady dotyczące planów restrukturyzacji i środki konieczne dla MŚP.

W kontekście semestru europejskiego – cyklu UE służącego koordynowaniu polityki gospodarczej – kilka państw członkowskich otrzymało zalecenia zachęcające je do wprowadzenia zmian w poszczególnych aspektach ich systemów dotyczących niewypłacalności (przypadek Hiszpanii, Łotwy, Malty i Słowenii). Kilka innych państw jest właśnie w trakcie przeprowadzania reformy stosownych przepisów, by ulepszyć możliwości ratowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, ograniczyć okres na uregulowanie zobowiązań przedsiębiorców lub, bardziej ogólnie, usprawnić funkcjonowanie ram prawnych dotyczących niewypłacalności (przypadek Holandii, Luksemburga, Polski, Łotwy, Cypru, Estonii, Chorwacji i Wielkiej Brytanii).

- **Dodatkowe informacje**

Zalecenie Komisji dotyczące nowego podejścia do niepowodzenia w działalności gospodarczej i niewypłacalności:

http://ec.europa.eu/justice/newsroom/civil/news/140312_en.htm

Komisja Europejska – postępowanie upadłościowe:

http://ec.europa.eu/justice/civil/commercial/insolvency/index_en.htm

Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości:

<http://ec.europa.eu/reding>

Wiceprzewodnicząca Viviane Reding na Twitterze: [@VivianeRedingEU](https://twitter.com/VivianeRedingEU)

Strona internetowa wiceprzewodniczącego Antonia Tajanego, komisarza UE ds. przemysłu i przedsiębiorczości:

http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/tajani/index_en.htm

5. RÓWNOUPRAWNIENIE - Komisja Europejska zrealizowała cele w zakresie równości szans 11 miesięcy wcześniej niż planowano

Komisja uczciła Międzynarodowy Dzień Kobiet, ogłaszając, że osiągnęła swoje cele dotyczące reprezentacji kobiet 11 miesięcy przed zakładanym terminem.

Wiceprzewodniczący Komisji **Maroš Šefčovič** skomentował: „Jestem niezwykle szczęśliwy, że w Komisji Europejskiej poczyniliśmy wyraźne postępy w dziedzinie równości szans i że możemy z tego powodu świętować w Międzynarodowym Dniu Kobiet.

Komisja staje przed coraz to nowymi wyzwaniami: demografia siły roboczej, 5 proc. redukcja zatrudnienia oraz rosnące oczekiwania ze strony naszych partnerów. Zatem maksymalne wykorzystanie zdolności naszych pracowników, zarówno kobiet, jak i mężczyzn, nie jest już jedynie pożądane; lecz jest niezbędne. Dlatego też zdecydowałem, że równość szans będzie priorytetem mojego mandatu i mam nadzieję, że mój następcą wykorzysta osiągnięte sukcesy w swoich działaniach”.

W strategii na rzecz równości szans 2010–2014 wyznaczono cele do zrealizowania do dnia 31 grudnia 2014 r. w trzech obszarach, w których kobiety były reprezentowane w sposób niedostateczny: 25 proc. kadry kierowniczej wyższego szczebla, 30 proc. kadry kierowniczej średniego szczebla oraz 43 proc. stanowisk administratorów niepełniących funkcji kierowniczych.

Najnowsze dane pokazują, że w dniu 1 lutego 2014 r. osiągnięto wszystkie te trzy cele: 27,9 proc. członków kadry kierowniczej wyższego szczebla, 30,3 proc. kadry kierowniczej średniego szczebla oraz 43,2 proc. administratorów niepełniących funkcji kierowniczych to obecnie kobiety. Zakłada się, że powyższe liczby będą nadal rosnąć. Dowodzą one, że od roku 1995, kiedy kobiety stanowiły jedynie 4 proc. kadry kierowniczej wyższego szczebla, 10,7 proc. kadry średniego szczebla i 23,9 proc. administratorów niepełniących funkcji kierowniczych, nastąpiła znacząca poprawa.

Komisja jest aktywnie zaangażowana na rzecz poprawy równowagi płci w swoich strukturach od 1988 r. Obecna strategia, którą przyjęto w 2010 r., pierwszym roku funkcjonowania Komisji w obecnym składzie, czerpie z wcześniejszych osiągnięć, ale jest także zapowiedzią nowych starań. Doświadczenia z przeszłości pokazały, że dla osiągnięcia zamierzonych celów takiemu podejściu musi towarzyszyć zastosowanie odpowiednich środków w miejscu zatrudnienia. Ostatni przegląd regulaminu pracowniczego, który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2014 r., zawiera wyraźne odniesienie do elastycznej organizacji pracy. Obecnie prawie 10 proc. personelu Komisji to telepracownicy, a ok. 40 proc. zatrudnionych posiada token, który umożliwia im wykonywanie pracy w dowolnym miejscu

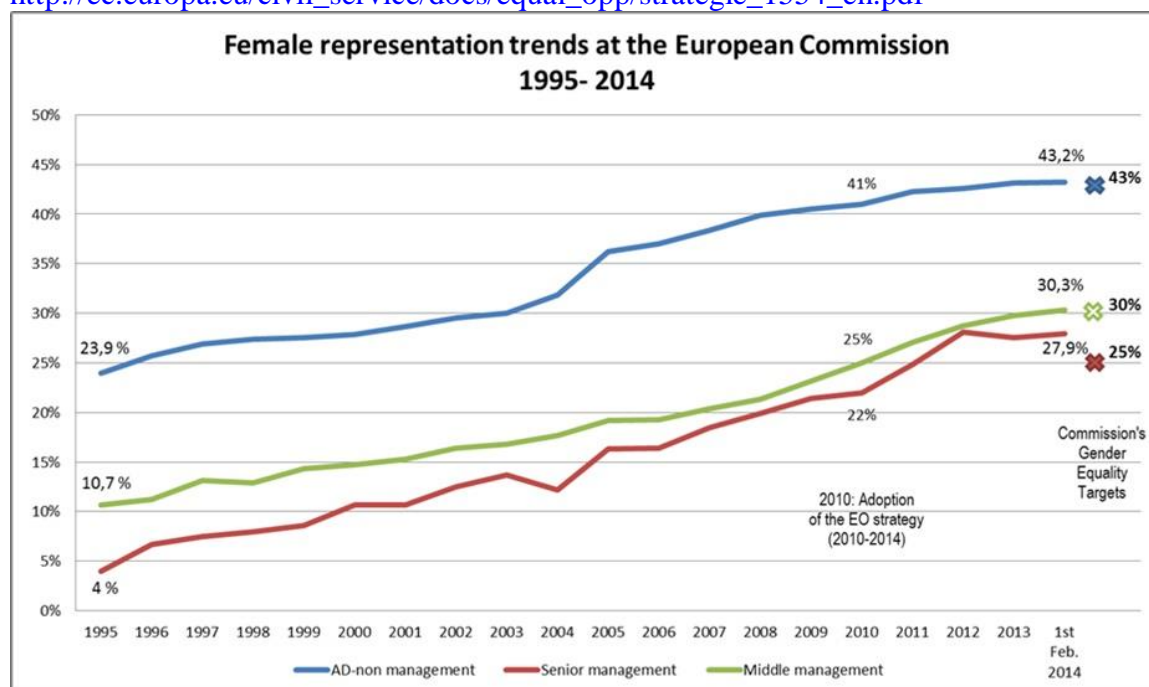
i czasie. Dowody wskazują na to, że szczególnie dla kobiet elastyczność okazała się być głównym czynnikiem, który zachęcił je do podejmowania bardziej odpowiedzialnych zadań.

W obecnej strategii zwraca się także uwagę na fakt, że kluczowe znaczenie ma zaangażowanie ze strony kadry kierowniczej wyższego szczebla. W związku z tym Komisja stworzyła warunki zapewniające lepsze przywództwo oraz umożliwiające rozliczalność kadry kierowniczej wyższego szczebla. Poszczególni dyrektorzy generalni oraz służby rozliczają swoje osiągnięcia w odniesieniu do wspólnych ram oceny skuteczności działań. Działania te ocenia się na podstawie obliczeń z wykorzystaniem indeksu równości szans. W rezultacie dziewięciu dyrekcjom generalnym, przodującym w zakresie działań na rzecz równości szans, przyznano tytuł „Zrównoważonego miejsca pracy” (Balanced Workplace Labels) za ich osiągnięcia w tej dziedzinie. Za kwartalne monitorowanie wypełniania celów dotyczących reprezentacji płci odpowiedzialna jest także Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa.

- **Kontekst:**

Komunikat w sprawie strategii na rzecz równości szans dla kobiet i mężczyzn w Komisji Europejskiej (2010–2014):

http://ec.europa.eu/civil_service/docs/equal_opp/strategie_1554_en.pdf

6. RÓWNOUPRAWNIENIE - Międzynarodowy Dzień Kobiet: Komisja podejmuje działania mające na celu zlikwidowanie różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn

Przed obchodami Międzynarodowego Dnia Kobiet (8. marca) Komisja Europejska przyjęła zalecenie, w którym zwraca się do państw członkowskich o zwiększenie przejrzystości płac kobiet i mężczyzn, próbując pomóc w zlikwidowaniu problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć. Zróżnicowanie wynagrodzenia – a więc średnia różnica między wynagrodzeniami za godzinę pracy kobiet i mężczyzn w całej gospodarce – nie uległo większym zmianom w ostatnich latach i nadal utrzymuje się na poziomie 16,4 proc. w całej Unii Europejskiej. Większa przejrzystość płac jest ważnym elementem zaradzenia problemowi zróżnicowania wynagrodzenia, gdyż może ujawnić uprzedzenia związane z płcią oraz dyskryminację w strukturze płac danej organizacji. Umożliwia ona pracownikom, pracodawcom i partnerom społecznym podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia skutecznego wdrażania zasady równości wynagrodzeń. Komisja zaleca państwom członkowskim zwiększenie przejrzystości wynagrodzeń poprzez zestaw środków, takich jak udostępnienie pracownikom informacji o zarobkach, składanie przez firmy sprawozdań, audyty wynagrodzeń w dużych przedsiębiorstwach oraz włączenie kwestii równości wynagrodzeń do układów zbiorowych. Państwa członkowskie będą musiały zawiadomić Komisję do końca 2015 r. o działaniach podejmowanych w celu wdrażania zaleceń.

„Europa promuje równość płci od 1957 r. Od zapisanej w Traktatach zasady równości wynagrodzeń po prawa pracownicze - mamy wiele powodów do dumy z postępów, jakie Europa poczyniła w ciągu kilku ostatnich dziesięcioleci. Ale nie możemy spocząć na laurach, gdyż równe wynagrodzenie wciąż nie znajduje odzwierciedlenia w rzeczywistej sytuacji kobiet w Europie. Dlatego zwracamy się teraz o większą przejrzystość wynagrodzeń. Jeśli przedsiębiorstwa rzeczywiście szanują zasadę równości wynagrodzeń za taką samą pracę, nie powinny mieć nic do ukrycia”, powiedziała wiceprzewodnicząca Komisji **Viviane Reding**, unijna komisarz ds. sprawiedliwości. „Wynagrodzenie kobiet nie powinno być niższe tylko dlatego, że jest sekretem, ile zarabiają ich koledzy. Zwiększenie przejrzystości wpłynęłoby na wyeliminowanie różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn. Mam nadzieję, że państwa członkowskie podejmą wyzwanie i postarają się upewnić, aby kobiety nie były dłużej oszukiwane. Wspólnie możemy sprawić, że równość płci stanie się rzeczywistością przez cały rok, a nie tylko w Międzynarodowy Dzień Kobiet.”

Przyjęte w dniu 7 marca br. zalecenie Komisji skierowane do państw członkowskich zawiera szeroki wachlarz środków dotyczących bezpośrednio przejrzystości wynagrodzeń, w tym:

- uprawnienie pracowników do **wystąpienia o informacje dotyczące poziomu płac**, łącznie z takimi dodatkami i zmiennymi elementami jak premie czy świadczenia rzeczowe, w podziale według płci;
- **regularne sprawozdania** pracodawcy o średniej płacy w danej kategorii pracowników czy na danym stanowisku, w podziale według płci (stosuje się tylko do średnich lub dużych przedsiębiorstw);
- przeprowadzanie **w dużych przedsiębiorstwach audytów płac** (nie obejmuje MŚP) i udostępnianie ich przedstawicielom pracowników i partnerom społecznym na ich wniosek;
- włączenie kwestii równości wynagrodzeń (i audytów płac) do **układów zbiorowych**.

Państwa członkowskie powinny wdrożyć przynajmniej jeden z wyżej wymienionych środków, uwzględniając swoją specyficzną sytuację.

***Inne sugerowane środki** obejmują gromadzenie ulepszonych i zaktualizowanych danych statystycznych dotyczących zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć; jaśniejszą definicję pracy o równej wartości oraz promowanie neutralnego pod względem płci systemu oceniania i klasyfikacji; zwiększanie roli krajowych organów ds. równości w rozwiązywaniu problemu dyskryminacji motywowanej zróżnicowaniem wynagrodzenia ze względu na płeć; monitorowanie i wdrażanie zasady równości wynagrodzeń oraz podejmowanie działań informacyjnych.*

Dalsze działania: Do dnia 31 grudnia 2015 r. państwa członkowskie poinformują Komisję o podjętych przez nie krokach służących wdrożeniu zalecenia. Po tym terminie Komisja oceni postępy w tym zakresie i określi potrzebę ewentualnych dalszych działań.

- **Kontekst**

Równość płci jest jedną z fundamentalnych zasad Unii Europejskiej. Zasada równości wynagrodzeń jest zapisana w Traktatach od 1957 r. i jest również zawarta w [dyrektywie 2006/54/WE](#) w sprawie równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy.

Ostatnie opublikowane przez Komisję Europejską dane liczbowe wskazują, że w 2012 r. w całej Unii Europejskiej średnie **zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć** wyniosło **16,4 proc.** Oznacza to, że nastąpił pewien **zastój w porównaniu z niewielką tendencją spadkową** notowaną w ostatnich latach, gdy odsetek ten zmniejszył się z około 17 proc. lub więcej. Ta bardzo słaba tendencja zniżkowa w ostatnich latach jest w dużej mierze skutkiem kryzysu gospodarczego, który doprowadził do spadku zarobków mężczyzn

– zwłaszcza w niektórych sektorach zdominowanych przez mężczyzn, takich jak budownictwo lub inżynieria – nie zaś do podwyższenia płac kobiet.

Ze sprawozdania Komisji Europejskiej z grudnia 2013 r. na temat wdrażania unijnych przepisów dotyczących równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia ([dyrektywa 2006/54/WE](#)) wynika, że na przeszkodzie równości wynagrodzeń stoi szereg czynników, w tym brak przejrzystości w systemach płac. Bez odpowiedniej informacji o poziomie płac w danej organizacji trudno jest pracownikowi, który otrzymuje niższe wynagrodzenie niż osoba innej płci na podobnym stanowisku, zakwestionować ten stan rzeczy. Ze sprawozdania wynika również, że większa przejrzystość wynagrodzeń może poprawić sytuację pojedynczych ofiar dyskryminacji płacowej, którym dzięki temu łatwiej byłoby porównać swoje wynagrodzenie z zarobkami pracowników płci przeciwnej.

Poza monitorowaniem prawidłowego wdrażania prawodawstwa UE Komisja kontynuowała również podejmowane na wszystkich frontach działania na rzecz rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć. Do działań tych należały: inicjatywa „[Równouprawnienie się opłaca](#)” z 2012 i 2013 r., w ramach której organizowano warsztaty i szkolenia pomagające pracodawcom w zmniejszaniu różnic wynagrodzeń kobiet i mężczyzn; doroczne [zalecenia dla poszczególnych krajów](#) wydawane w ramach europejskiego semestru, w których zwracano uwagę państw członkowskich na potrzebę zajęcia się kwestią zróżnicowania wynagrodzeń; Europejskie Dni Równości Wynagrodzeń; [wymiana najlepszych praktyk](#); oraz finansowanie inicjatyw państw członkowskich za pomocą funduszy strukturalnych oraz [działań społeczeństwa obywatelskiego](#).

- **Dodatkowe informacje**

Komisja Europejska – zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć:

http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/gender-pay-gap/index_pl.htm

Komisja Europejska – „Równouprawnienie się opłaca”:

http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/equality-pays-off/index_en.htm

Strona internetowa wiceprzewodniczącej Viviane Reding, komisarz UE ds. sprawiedliwości:

<http://ec.europa.eu/reding>

7. INNOWACJE - Europa jeszcze bardziej innowacyjna, mimo silnego zróżnicowania regionalnego

Europa nadrabia zapóźnienia innowacyjne w stosunku do Stanów Zjednoczonych i Japonii, ale uporczywe zróżnicowanie poziomu innowacyjności między państwami członkowskimi UE utrzymuje się, a dystans do liderów zmniejszamy wciąż zbyt wolno. Na szczeblu regionalnym różnice w poziomie innowacji nadal się pogłębiają, a spadek wskaźników innowacyjności dotyka wciąż prawie jedną piątą regionów UE. Oto najważniejsze wyniki tablicy wyników Unii badań i innowacji z 2014 r. Komisji Europejskiej oraz tablicy wyników innowacyjności regionów z 2014 r.

Ranking poszczególnych krajów w ramach UE pozostaje stosunkowo stabilny, **ze Szwecją na czele, a na kolejnych miejscach plasują się: Dania, Niemcy i Finlandia.** Wymienione cztery kraje inwestują najwięcej w badania naukowe i innowacje. **Państwa, w których sytuacja poprawiła się najbardziej, to Portugalia, Estonia i Łotwa.** Największe z odnotowanych postępów można przypisać otwartości i atrakcyjności unijnego systemu badań naukowych, a także efektom współpracy w dziedzinie innowacji gospodarczej i komercjalizacji wiedzy mierzony wzrostem dochodów pochodzących ze sprzedaży licencji i patentów za granicą. Wzrostowi wydatków publicznych na badania i rozwój towarzyszył jednak ciągły spadek inwestycji z udziałem kapitału podwyższonego ryzyka oraz nowatorskich inwestycji w przedsiębiorstwach niezwiązanych z badaniami i rozwojem.

Antonio Tajani, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej i komisarz ds. przemysłu i przedsiębiorczości, podkreślił: „Rozprzestrzenienie się realnej innowacji w całej Europie jest nadal naszym priorytetem – jeżeli chcemy osiągnąć nadrzędny cel polityki przemysłowej: do roku 2020 przynajmniej 20 % unijnego PKB ma pochodzić z produkcji. Zwiększenie inwestycji przedsiębiorstw, większy popyt na nowatorskie rozwiązania z Europy i likwidowanie przeszkód we wdrażaniu i komercyjnym wykorzystywaniu innowacji są warunkiem wzrostu gospodarczego. Trzeba nam więcej nowatorskich przedsiębiorstw, musimy zatem zapewnić warunki sprzyjające wzrostowi, ułatwiając skuteczne wprowadzanie innowacji na rynek”.

Máire Geoghegan-Quinn, komisarz ds. badań, innowacji i nauki, dorzuciła ze swej strony: „Tablica wyników potwierdza raz jeszcze, że inwestycje w badania i innowacje są szczególnie opłacalne pod kątem wyników gospodarczych. Z budżetem w wysokości prawie 80 mld EUR w ciągu najbliższych siedmiu lat, za pomocą naszego nowego programu badań i innowacji „Horyzont 2020” będziemy dążyć do utrzymania właściwego kursu. Musimy zatem zdecydowanie zwiększyć nakłady na innowacje w całej Unii, i to natychmiast, w dążeniu do wyznaczonego poziomu 3 proc. PKB do 2020 r.”

Komisarz **Johannes Hahn**, odpowiedzialny za politykę regionalną i miejską, podsumował: „Musimy pomóc Europie przekuć genialne pomysły w zyskowne przedsięwzięcia, które są podstawą wzrostu zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Nowy budżet UE oraz zreformowane założenia polityki regionalnej dają nam jedyną w swoim rodzaju okazję do spotęgowania innowacji w Europie. Łącznie ponad 100 mld EUR inwestycji w ramach funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zostanie wyasygnowane na cele badań i innowacji, jak również rozwój cyfrowy, potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw oraz rozwój sektora energii ekologicznej i efektywności energetycznej. Ogłoszone dziś tabele wyników wskazują, że niektóre regiony wyraźnie przodują, jednak utrzymują się poważne rozbieżności wskaźników. Nowa polityka regionalna będzie musiała stawić czoła tym zapóźnieniom: każdy z 274 regionów europejskich musi wypracować własną, inteligentną strategię specjalizacji, z uwzględnieniem innowacji. Regiony muszą rozpoznać swoje silne strony i znaleźć nowe sposoby, które pozwolą im sprostać gospodarczo rosnącej globalnej konkurencji.”

Indywidualne podsumowania wyników w dziedzinie innowacyjności wszystkich 28 państw członkowskich oraz innych krajów europejskich (w języku angielskim):

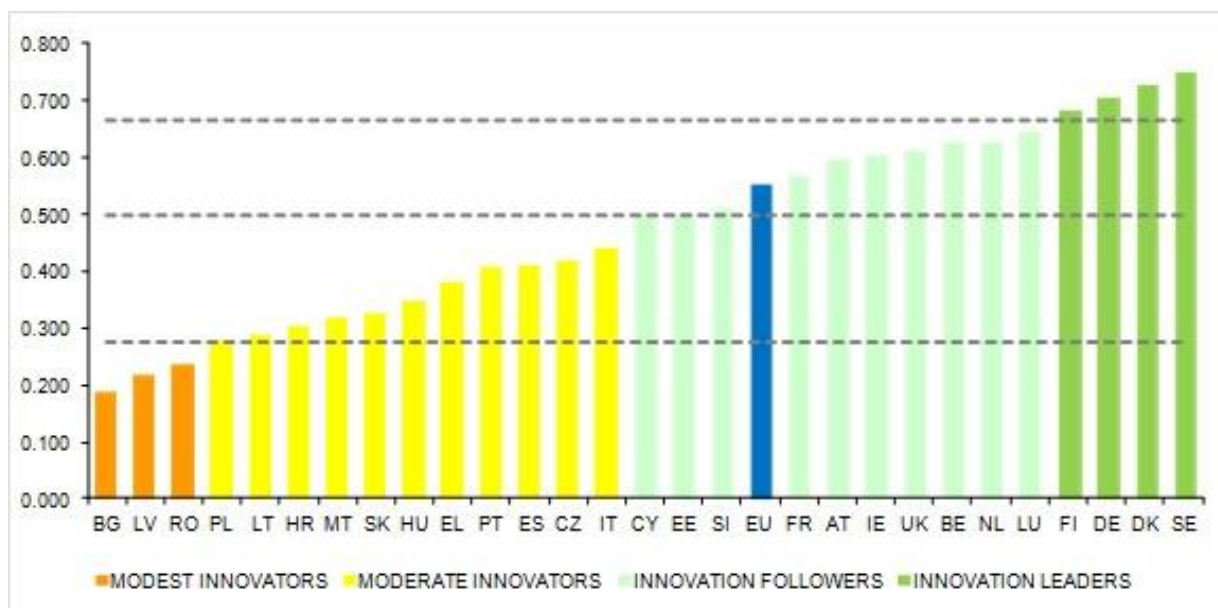
http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-140_pl.htm

- **Cztery grupy państw członkowskich o różnych wynikach**

W tablicy wyników Unii w zakresie badań i innowacji z 2014 r. państwa członkowskie zostały podzielone na cztery grupy:

- Dania (DK), Finlandia (FI), Niemcy (DE) i Szwecja (SE) są „liderami innowacji” (zob. wykres na następnej stronie: *Innovation Leaders*), o **poziomie innowacyjności znacznie powyżej średniej UE**;
- Austria (AT), Belgia (BE), Cypr (CY), Estonia (EE), Francja (FR), Irlandia (IE), Luksemburg (LU), Niderlandy (NL), Słowenia (SI) i Zjednoczone Królestwo (UK) to „kraje doganiające liderów” (*Innovation followers*) o **poziomie innowacyjności powyżej lub blisko średniej UE**;
- wyniki, jakie notują Chorwacja (HR), Republika Czeska (CZ), Grecja (EL), Węgry (HU), Włochy (IT), Litwa (LT), Malta (MT), **Polska (PL) – czwarte miejsce od końca**, Portugalia (PT), Słowacja (SK) oraz Hiszpania (ES) są **poniżej średniej UE**. Są to tzw. umiarkowani innowatorzy (*Moderate innovators*);
- Bułgaria (BG), Łotwa (LV) i Rumunia (RO) są słabymi innowatorami (*Modest innovators*) o **poziomie innowacyjności znacznie poniżej średniej UE**.

Wykres: Wyniki państw członkowskich UE w dziedzinie innowacji

- **Jakie są źródła sukcesu liderów innowacji?**

Najbardziej nowatorskie kraje wyróżniają się widocznie, przewyższając przeciętną unijną we wszystkich dziedzinach: począwszy od bazy naukowej i systemów szkolnictwa wyższego, poprzez innowacyjną przedsiębiorczość, kapitał intelektualny dający możliwości innowacji również małym i średnim przedsiębiorstwom, kończąc na wynikach gospodarczych. Takie wyniki świadczą o stabilnym systemie badań naukowych i innowacji.

- **Stan UE na tle konkurencji międzynarodowej**

Biorąc pod uwagę europejskie kraje spoza UE, również w tym roku Szwajcaria utrzymała pozycję absolutnego lidera innowacji, bijąc na głowę wyniki wszystkich państw członkowskich UE. W skali globalnej, przewagę nad UE w dziedzinie innowacyjności utrzymują Korea Południowa, USA i Japonia. O ile zapóźnienie UE w stosunku do USA i Japonii zmniejszyło się o połowę w ostatnich latach, rośnie dystans dzielący nas od Korei Południowej.

W tyle za Unią plasują się w dalszym ciągu Australia, Kanada i wszystkie kraje BRICS (Brazylia, Rosja, Indie, Chiny i Republika Południowej Afryki). Ta dominacja Unii jest stabilna, a przewaga zdaje się nawet umacniać, z wyjątkiem Chin, które szybko doganiają UE.

Tablica wyników innowacyjności regionów 2014

W tym roku tablice wyników Unii w zakresie badań i innowacji towarzyszy tablica wyników innowacyjności regionów za 2014 r., zawierająca ocenę porównawczą wyników w dziedzinie innowacji każdego ze 190 regionów Unii Europejskiej, Norwegii i Szwajcarii, z wykorzystaniem ograniczonej liczby wskaźników w zakresie badań naukowych i innowacji.

- **Blizsze informacje na temat tablicy wyników Unii w zakresie badań i innowacji**

Tablica wyników Unii w zakresie badań i innowacji z 2014 r. opiera się obecnie na zestawie 25 różnych wskaźników, z rozróżnieniem na trzy główne kategorie:

- „**warunki podstawowe**” – elementy bazowe, które umożliwiają innowacje (zasoby ludzkie, otwarte, doskonałe i atrakcyjne systemy badań oraz finansowanie i wsparcie);
- „**działalność przedsiębiorstw**”: kategoria odzwierciedlająca wysiłki europejskich przedsiębiorstw w zakresie innowacji (inwestycje, powiązania i przedsiębiorczość, aktywa intelektualne);
- „**wyniki**” – ilustrujące, w jaki sposób innowacyjność przekłada się na korzyści dla gospodarki (innowatorzy, skutki ekonomiczne).

- **Dodatkowe informacje**

Pełna wersja sprawozdania Tablica wyników „Unii innowacji” z 2014 r. jest dostępna na stronach internetowych w języku angielskim:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/innovation/policy/innovation-scoreboard/index_en.htm

Pełna, angielskojęzyczna wersja sprawozdania o tablicy wyników innowacyjności regionów z 2014 r. jest dostępna na stronach internetowych Komisji:

<http://ec.europa.eu/enterprise/policies/innovation/policy/regional-innovation/>

8. BADANIA NAUKOWE - Unia rusza w trasę, by doradzić i pomóc naukowcom szukającym zatrudnienia

Komisja Europejska rozpoczęła w dniu 3 marca br. ogólnoeuropejską kampanię informacyjną, która ma wspomóc naukowców, zapewniając im doradztwo zawodowe i pośrednictwo pracy w portalu [EURAXESS](#). Trasa objazdowej prezentacji „portalu mobilnych naukowców EURAXESS” obejmująca 29 miast w 22 krajach Europy, ma

zapewnić naukowcom i osobom zainteresowanym karierą naukową doradztwo w zakresie zatrudnienia, tworzenia życiorysu zawodowego i prawa pracy. Celem dwumiesięcznej kampanii, obecnej również w świecie mediów społecznych, ma być dotarcie do około 100 tys. studentów i młodych naukowców.

Prezentując autobus kampanii w Brukseli, jako komisarz ds. badań, innowacji i nauki, **Máire Geoghegan-Quinn**, powiedziała: „Naukowcy szukający nowej pracy w Europie wiedzą, gdzie się skierować: to portal mobilnych naukowców EURAXESS. Poczynając od znalezienia pracy do możliwości finansowania badań, EURAXESS to źródło konkretnych informacji i porad dla naukowców. Ogłaszając ponad 40 tys. miejsc pracy rocznie, udzieliwszy – w ciągu ostatnich czterech lat – ponad miliona odpowiedzi na pytania związane z mobilnością, EURAXESS staje się największym pośrednikiem w branży, i to w czasie, gdy największym wyzwaniem dla gospodarki staje się bezrobocie.

Czynnego wsparcia portalowi EURAXESS udziela 40 krajów w całej Europie. Portal EURAXESS stanie się głównym punktem dostępu do informacji, istotnym zarówno dla uczestniczących państw, jak i dla osób indywidualnych, mogących liczyć na pomoc ponad 530 osób pracujących w ponad 260 ośrodkach obsługi.

W 2013 r. odnotowano prawie 950 tys. (tj. trzykrotnie więcej niż w 2010 r.) odwiedzin pojedynczych użytkowników na stronie EURAXESS, przy blisko 9,6 mln odsłon strony. W serwisie ofert pracy EURAXESS zarejestrowano już ponad 7,7 tys. organizacji badawczych (przedsiębiorstwa, uniwersytety i MŚP, itp.). Celem kampanii jest zachęcenie do udziału jeszcze szerszych kręgów.

- **Kontekst**

Objazdowa prezentacja została zorganizowana w ścisłej współpracy z krajowymi ośrodkami EURAXESS w każdym odwiedzanym kraju. W programie wszystkich prezentacji nie brak interaktywnych sesji, takich jak warsztaty z ekspertami, dyskusje, a nawet *slamy* z udziałem naukowców. Pojawią się również sesje na temat możliwości zawodowych, organizowane we współpracy z działami personelu administracji uniwersyteckich.

- **Dodatkowe informacje**

Portal EURAXESS www.euraxess.org

EURAXESS w trasie: www.facebook.com/EURAXESS.OnTour

O Europejskiej Przestrzeni Badawczej: http://ec.europa.eu/research/era/index_en.htm

- **Kalendarz wydarzeń:**

Wtorek, 4 marca – Bruksela/BE Vrije Universiteit Brussel

Środa, 5 marca Londyn/UK Queen Mary University London

Wtorek, 11 marca Kopenhaga/DK Uniwersytet w Kopenhadze

Środa, 12 marca Lund/SE Uniwersytet w Lund

Piątek, 14 marca – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Poniedziałek, 17 marca - Uniwersytet Warszawski w Warszawie

Wtorek, 18 marca - Politechnika Wroclawska we Wroclawiu

Środa, 19 marca – Praga/CZ Krajowa biblioteka techniczna

Czwartek, 20 marca – Wiedeń Uniwersytet Wiedeński

Piątek, 21 marca – Bratysława/SK Uniwersytet Komeńskiego

Poniedziałek, 24 marca – Budapeszt/HU Uniwersytet Korwina w Budapeszcie

Środa, 26 marca – Bukareszt/RO Uniwersytet Bukaresztański

Czwartek, 27 marca Płowdiw/BG Uniwersytet Płowdiwski im. Paisjusza Chilendarskiego

Piątek, 28 marca – Sofia/BG Uniwersytet Sofijski im. św. Klemensa z Ochrydy

Poniedziałek, 31 marca – Saloniki/GR Uniwersytet Arystotelesa w Salonikach

Wtorek, 1 kwietnia – Nisz (Niš)/SR Uniwersytet w Niszu

Środa, 2 kwietnia – Banja Luka/BiH Uniwersytet w Banja Luce

Czwartek, 3 kwietnia – Zagrzeb/HR Uniwersytet w Zagrzebiu

Piątek, 4 kwietnia – Ljubljana/SL Uniwersytet Lublański

Poniedziałek, 7 kwietnia – Triest/IT AREA Science Park

Wtorek, 8 kwietnia – Mediolan/IT Uniwersytet Mediolański

Środa, 9 kwietnia – Zurych/CH Politechnika Federalna (ETHZ) i Uniwersytet w Zurychu

Czwartek, 10 kwietnia – Strasburg/FR Uniwersytet Strasburski

Wtorek, 15 kwietnia – Maastricht/NL Uniwersytet w Maastricht,

FERIE WIELKANOCNE

Wtorek, 22 kwietnia – Luksemburg/LU Uniwersytet Luksemburski

Środa, 23 kwietnia – Brema/DE Uniwersytet Bremeński

Czwartek, 24 kwietnia – Hamburg/DE Niemiecki Synchrotron Elektronowy (DESY)

Poniedziałek, 28 kwietnia Kolonia/DE Uniwersytet Koloński

Wtorek, 29 kwietnia Liège/BE Université de Liège

Środa, 30 kwietnia w Brukseli/BE impreza zamykająca w Wolnym Uniwersytecie w Brukseli

**9. AGENDA CYFROWA - Nowe badania na temat łączy szerokopasmowych:
konsumenci cierpią wskutek geograficznej loterii**

Opublikowane 25 marca 2014 r. dane UE wskazują na to, że czterystumilionowa rzesza użytkowników internetu w Europie ma do czynienia z prawdziwą loterią, jeśli chodzi o cenę, prędkość i zakres wyboru łączy szerokopasmowych. Cztery opublikowane badania wskazują, że nie ma żadnej logiki ani spójności na rynkach łączy szerokopasmowych w UE. Konsumentów dezorientują także zróżnicowane informacje dostarczane przez operatorów, które ograniczają możliwość wyboru przez konsumentów najlepszej oferty.

Ceny najbardziej powszechnych usług łączy szerokopasmowych mogą być nawet czterokrotnie wyższe w niektórych państwach członkowskich, nawet przy uwzględnieniu parytetu siły nabywczej.

66 proc. użytkowników nie wie, jaka jest prędkość łączy internetowych, których są abonentami.

Średnio konsumenci uzyskują jedynie 75 proc. obiecywanej prędkości łączy.

Kolejne reformy sektora telekomunikacyjnego inicjowane przez Unię Europejską pomogły wprowadzić zmiany w sposobie świadczenia usług telekomunikacyjnych w UE, jednak funkcjonowanie tego sektora opiera się nadal w dużej mierze na podziale na 28 rynków krajowych. Zarówno konsumenci, jak i operatorzy borykają się z problemem zróżnicowanych cen i zasad. W przyszłym tygodniu Parlament Europejski będzie głosować nad planami Komisji dotyczącymi [#ConnectedContinent](#) – inicjatywy, która ma zaradzić tym problemom, zapewniając konsumentom większą przejrzystość i uprawnienia oraz lepsze usługi.

- **Znaczne różnice cen [#broadband](#)**

Karolina, 35 lat, przeniósł się z Litwy do Polski. W nowym miejscu zamieszkania za podobnej jakości usługę dostępu szerokopasmowego zapłaci co najmniej dwa razy tyle, co wcześniej. A może zapłacić nawet 14 razy więcej.

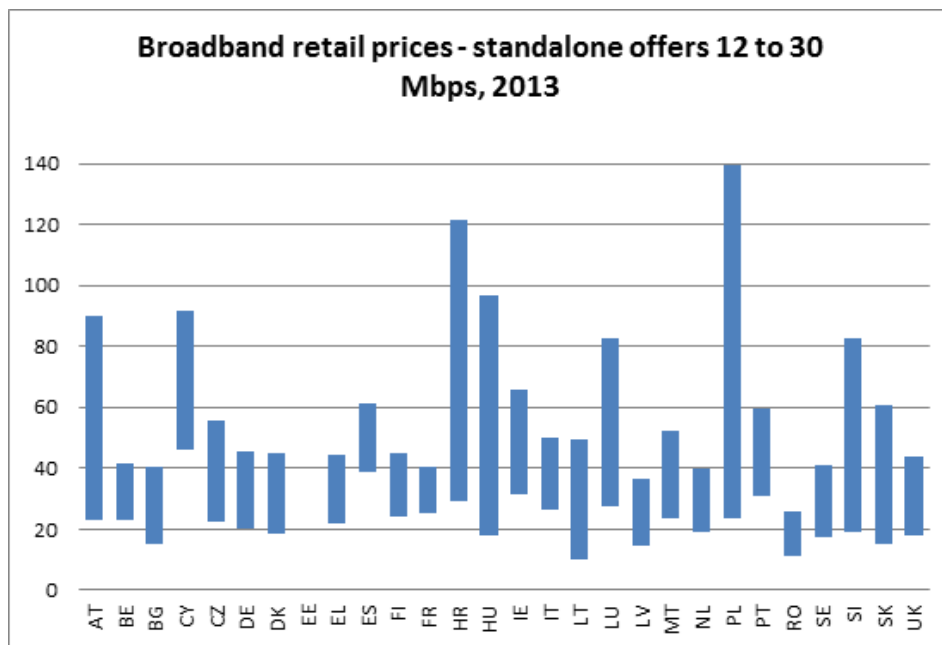
Peter, lat 65, przeniósł się na emeryturę z Wielkiej Brytanii na Cypr. Będzie tam płacił dwa a może nawet cztery razy więcej za łącze, które będzie jeszcze przypuszczalnie wolniejsze.

Carlos wraca z Francji do rodzinnego miasta w Hiszpanii. Będzie musiał dokonać starannego wyboru, ponieważ ceny łączy szerokopasmowych w Hiszpanii mogą być nawet 50 proc. wyższe w stosunku do jego aktualnego abonamentu.

Wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej [@NeelieKroesEU](#) powiedziała: „Brakuje jednolitego rynku internetowego – to musi ulec zmianie. Nie ma żadnego powodu, by użytkownicy na Cyprze płacili ponad 4 razy więcej niż użytkownicy w innym miejscu Europy za to samo łącze szerokopasmowe”.

Opublikowane nowe dane wskazują na czterystuprocentową różnicę cen pomiędzy krajami UE, jeżeli chodzi o reklamowane oferty łącza szerokopasmowych w kategorii stacjonarnych łącza o prędkości 12-30 megabitów (Mbps), których abonentami jest większość Europejczyków. W zależności od miejsca zamieszkania ceny wynoszą od 10 do 46 euro miesięcznie, a mogą sięgać nawet 140 euro miesięcznie.

Kontrasty cenowe: najtańsze reklamowane łącza szerokopasmowe dostępne są na Litwie (od 10,30 euro), w Rumunii (od 11,20 euro) i na Łotwie (od 14,60 euro). W innych krajach najtańsze dostępne na rynku oferty są nadal drogie – tak jest w przypadku Cypru (46,20 euro), Hiszpanii (38,70 euro) i Irlandii (31,40 euro). Największe różnice w cenach występują w Polsce – od 20 do 140 euro oraz Chorwacji – od 30 do 121 euro.

Źródło: Służby UE w oparciu o badanie Van Dijka. Ceny dotyczą lutego 2013 r. i wyrażone są w euro/miesiąc, łącznie z VAT oraz są skorygowane parytetem siły nabywczej.

Niektóre różnice dają się wprawdzie wytłumaczyć różnicami w kosztach i dochodach, jednak obecne niespójności wynikają w dużej mierze z rozdrobnienia rynku. [#ConnectedContinent](#) pozwoli zlikwidować te różnice cenowe dzięki zapewnieniu większych uprawnień konsumentom oraz stworzeniu bardziej przyjaznego środowiska dla inwestorów w obrębie całego jednolitego rynku UE, umożliwiając skutecznym operatorom sprzedaż usług konsumentom w innych krajach.

- **Zrozumienie oferty łącza szerokopasmowego**

Anna wyprowadziła się od rodziców i potrzebowała własnego łącza internetowego. Znalazła wprawdzie różne oferty, ale miała trudności z porównaniem poszczególnych opcji. Zdecydowała się w końcu na jedną ofertę, jednak łącze okazuje się być często wolniejsze niż oczekiwała.

Thomasowi spodobała się oferta „ściągnięcie do 30 Mbps”, reklamowana w pobliżu jego domu. Podpisał umowę na 12 miesięcy, jednak faktycznie jego internet ma prędkość tylko 22 Mbps, nie 30.

W ramach innego badania, przeprowadzonego przez [@SamKnows](#), dokonano ponad 7 mld pomiarów łączy internetowych z udziałem 10 000 ochotników i ustalono, że faktyczna prędkość pobierania może być nawet o 36 proc. niższa od reklamowanej.

Rodzaj łącza	proc. uzyskiwanej reklamowanej prędkości
przewodowe	89,5 proc.
światłowodowe (FTTx)	82,7 proc.
miedziane (xDSL)	63,8 proc.

Wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej [@NeelieKroesEU](#) powiedziała: „Infrastruktura sieciowa stale poprawia się, jednak różnice między reklamowanymi i faktycznymi prędkościami są równie wielkie co w 2012 r. Potwierdza to potrzebę wzmocnienia i harmonizacji praw konsumentów, co proponujemy w naszym pakiecie [Connected Continent](#)”.

„Nadszedł czas, by przedsiębiorstwa podjęły współpracę celem znalezienia lepszych sposobów reklamowania i wyjaśniania oferowanych produktów. Właśnie takiej reakcji na wyniki tych badań oczekuję”.

Proponowane w ramach inicjatywy [#ConnectedContinent](#) reformy doprowadzą do powstania nowych praw, takich jak prawo do umów napisanych prostym językiem i zawierających więcej porównywalnych informacji. Operatorzy będą musieli w szczególności dostarczyć precyzyjnych informacji na temat faktycznie dostępnych prędkości przesyłu danych. Konsumenty będą mieli większe prawa, jeżeli chodzi o zmianę dostawcy czy umowy, prawo do wypowiedzenia umowy, jeśli uzyskiwana prędkość internetu jest niższa od obiecywanej, jak również prawo do żądania, by ich e-maile były przekazywane na nowy adres po zmianie dostawcy internetu.

- **Potrzebni ochotnicy**

[@SamKnows](#) realizowane będzie do końca 2014 r. i planuje się przeprowadzenie jeszcze jednego etapu rocznych pomiarów. Konsumenci w Europie mogą dokonać pomiarów skuteczności działania swoich dostawców usług internetowych, **przylączając się do grupy wolontariuszy** we wszystkich 28 krajach UE oraz Islandii i Norwegii. Wybranim konsumentom zostanie przesłane niewielkie urządzenie do podłączenia do ich domowego internetu. Urządzenie to będzie wykonywać serię automatycznych testów, w czasie gdy linia nie jest używana. Ustali ono prędkość przesyłania danych i przepustowość połączenia szerokopasmowego.

- **Kontekst czterech badań**

- 1. Badanie BIAC**

Komisja Europejska publikuje [analizę porównawczą z 2013 r.](#) dotyczącą kosztu szerokopasmowego dostępu do internetu (BIAC), która objęła swoim zasięgiem wszystkie państwa członkowskie UE oraz Kanadę, Islandię, Japonię, Koreę Południową, Liechtenstein, byłą jugosłowiańską republikę Macedonii, Norwegię, amerykańskie stany: Kalifornię, Kolorado i Nowy York, a także Szwajcarię i Turcję. Analiza opiera się głównie na informacjach zebranych w okresie od 1 do 15 lutego 2013 r. W ramach analizy zbadano oferty dostawców internetowych. W odpowiednich przypadkach informacje za ten okres porównano z analogicznymi informacjami zebranymi uprzednio w lutym 2011 r. i lutym 2012 r.

- 2. Badanie [@SamKnows](#)**

Badanie przeprowadzone przez [@SamKnows](#) na zlecenie Komisji Europejskiej, w ramach którego zbadano różnicę między prędkością internetu widniejącą w umowie i tą faktycznie uzyskiwaną. Wyniki opierają się na pomiarze przepustowości w godzinach szczytu, który określa się jako dni robocze od godz. 19.00 do godz. 23.00 (włącznie). Jest to drugie badanie [@SamKnows](#) (trzecie zaplanowano na 2014 r.).

Podstawę stanowi metoda wykorzystująca urządzenia informatyczne, która dostarcza najdokładniejszych i niezależnych danych na temat przepustowości internetu, niezależnie od technologii dostępu i instalacji domowej. Tę samą metodę zastosowały również krajowe organy regulacyjne w USA, Zjednoczonym Królestwie, Brazylii i Singapurze.

Za pomocą 9 467 urządzeń rozmieszczonych w 30 krajach dokonano łącznie 7 184 604 603 pomiarów w ramach 63 666 843 indywidualnych testów.

Drugie sprawozdanie zostało sporządzone niezależnie od dostawców usług internetowych – dostawcy ci zostali jednak zaproszeni do udziału w trzecim sprawozdaniu.

3. Badanie Eurobarometru

W ramach badania Eurobarometru zbadano wrażenia użytkowników usług telekomunikacyjnych we wszystkich krajach członkowskich UE w lutym 2014 r.

4. Sprawozdanie COCOM-u

Komisja publikuje dane na temat liczby łączy szerokopasmowych w poszczególnych państwach członkowskich, gromadzone przez Komitet ds. Łączności (COCOM). [Sprawozdanie](#) opiera się na danych przekazanych przez właściwe ministerstwa i organy regulacyjne, a także na innych statystykach dotyczących łączności szerokopasmowej publikowanych przez Komisję (dane nt. zasięgu, cen detalicznych i hurtowych oraz przypadków pomocy państwa w sektorze łączności szerokopasmowej).

• Przydatne linki

[Badanie BIAC](#)

[Link do badania SamKnows](#)

[Badanie Eurobarometru dotyczące usług telekomunikacyjnych w gospodarstwach domowych](#)

[Szerokopasmowy dostęp do internetu w UE – lipiec 2013 r.](#)

[ADRES INTERNETOWY: Connected Continent: a single telecom market for growth & jobs \(Łączność na całym kontynencie: jednolity rynek telekomunikacyjny na rzecz wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy\)](#)

Aneks: Faktyczna prędkość internetu w porównaniu z reklamowaną w USA i w Europie

Technology	Europe Advertised (Mbps)	Europe Actual (Mbps)	Europe Actual/ Advertised (%)	US Advertised (Mbps)	US Actual (Mbps)	US Actual/ Advertised (%)
xDSL	13.95	8.13	63.8%	11.41	9.79	85.3%
FTTx	59.48	47.74	82.7%	36.67	40.34	115.3%
Cable	60.54	52.21	89.5%	18.73	18.18	98.5%

Źródło: Badanie SamKnows

10. NAUKA I AGENDA CYFROWA - „Nowe technologie to zbyt ważna sprawa, żeby zostawić ją mężczyznom!”

Europejska gospodarka cyfrowa i sektor aplikacji rozwijają się bardzo dynamicznie. Jaka jest w tym rola kobiet?

Kilka danych na temat kobiet w gospodarce cyfrowej:

- Tylko 9 proc. programistów aplikacji w Europie to kobiety.
- Tylko 19 proc. menedżerów w branży technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) jest kobietami (w innych sektorach usługowych – 45 proc.).
- Tylko 19 proc. przedsiębiorców w sektorze ICT to kobiety (54 proc. w innych sektorach usługowych). Kobiety stanowią mniej niż 30 proc. pracowników tej branży.
- Spada liczba absolwentek informatyki (stanowią one 3 proc. wszystkich absolwentek studiów wyższych, podczas gdy wśród mężczyzn odsetek ten wynosi 10 proc.).

Wiceprzewodnicząca Komisji Europejskiej [Neelie Kroes](#) powiedziała: „Nowe technologie to zbyt ważna sprawa, żeby zostawić ją wyłącznie mężczyznom! Każdego tygodnia spotykam kolejne inspirujące kobiety z branży informatycznej. Technologie informacyjno-komunikacyjne nie są zarezerwowane dla wąskiego grona zapaleńców – informatyka jest cool, a przyszłość należy do niej! 9 proc. programistów aplikacji to kobiety. Dlaczego tylko tyle? Spróbujcie programowania, a zobaczycie, że to fajna zabawa. Chcemy stworzyć dla kobiet miejsce, w którym będą mogły opowiedzieć o swojej karierze w branży informatycznej. Jest wiele takich historii sukcesu – podzielcie się nimi i pomóżcie nam zainspirować nowe pokolenie!”

Weź udział w kampanii: Nakręć film, w którym opowiesz o swoim życiu w branży cyfrowej. Załaduj film na facebookowym profilu „[Every Girl Digital](#)”

Zainicjowana kampania Komisji Europejskiej ma odnaleźć i spopularyzować osoby, których przykład zachęci młode kobiety i dziewczyny do podjęcia studiów i pracy w dziedzinie ICT. Zapraszamy kobiety (i mężczyzn!) do podzielenia się swoją historią sukcesu w cyfrowym świecie. Wasze filmy mogą zainspirować dziewczyny i kobiety do rozważenia kariery w branży informatycznej.

Kobiety mogą wiele dokonać w tej dziedzinie, o czym świadczą przykłady inspirujących kobiet otwierające kampanię:

[Monique Morrow](#), [@mjmmorrow](#) ze Szwajcarii twierdzi, że nigdy nie podejrzewała, że będzie zajmować się informatyką. Trafiła do tej branży za sprawą swojej umiejętności rozwiązywania problemów. Dzięki pracy informatyka zwiedziła świat, miała do czynienia z wieloma różnymi dziedzinami i zdobyła mnóstwo ciekawych doświadczeń. Naprawdę lubi tę pracę, która sprawia jej dużo przyjemności.

Lindsey Nefesh-Clarke, @WomensW4 z Francji zajmuje się ICT w służbie rozwoju. Lindsey opowiada o tym, jak informatyka może stać się katalizatorem pozytywnych zmian w sytuacji kobiet, i o swojej pracy w Bangladeszu wkraczającym w erę cyfrową, od czego zaczęła się jej przygoda w IT. Jej rada dla dziewcząt? „Po prostu zróbcie to!”

Sofia Svanteson, @sofiasvanteson ze Szwecji radzi młodym kobietom rozważającym pracę w branży IT, by były otwarte na różne zastosowania technologii. Jej zdaniem postęp technologiczny nie może mieć na celu technologii samej w sobie. Rozwiązania, które są przyjazne dla użytkownika i dotyczą ważnych problemów, mogą zmieniać życie na lepsze. Udział w tym procesie to dla niej niezwykle doświadczenie.

Swoje historie opowiadają też: Eva Berneke z Danii, Anneke Burger z Holandii i Naomi Shah ze Stanów Zjednoczonych. Więcej inspirujących historii znajduje się [tutaj](#).

- **Kontekst**

Punktem wyjścia tej kampanii jest przeprowadzona przez Komisję **analiza sytuacji kobiet w branży teleinformatycznej**. Stwierdzono w niej, że najlepszym sposobem na przyciągnięcie większej liczby kobiet do tego sektora jest nagłośnienie inspirujących historii specjalistów z dziedziny technologii. Takie osoby mogą stać się wzorem i przykładem. Pokazanie różnych możliwych ścieżek rozwoju może także pomóc kobietom, które już pracują w sektorze nowych technologii, w kontynuowaniu kariery w tej branży.

Wzrost liczby kobiet w branży IT jest konieczny ze względów ekonomicznych. Jak wynika z badań, gdyby kobiety podejmowały pracę w gospodarce cyfrowej równie często, co mężczyźni, europejski PKB mógłby wzrosnąć o ok. 9 mld euro rocznie (130 proc. PKB Malty). W organizacjach, w których na stanowiskach kierowniczych pracuje więcej kobiet, stopa zwrotu z kapitału własnego jest o 35 proc. wyższa, a ogólna stopa zwrotu dla akcjonariuszy o 34 proc. wyższa niż w innych porównywalnych organizacjach.

Szczególnie mało kobiet jest na stanowiskach kierowniczych i decyzyjnych. Jest to co prawda szerszy problem, ale odsetek kobiet-szefów w branży ICT jest dużo niższy niż w innych sektorach: tylko 19,2 proc. pracowników sektora ICT ma szefa-kobietę, w porównaniu do 45,2 proc. pracowników spoza sektora ICT.

Kobiety-przedsiębiorcy w branży ICT zarabiają o 6 proc. więcej niż kobiety, które pracują w tym sektorze w innym charakterze. Kobiety-przedsiębiorcy pracujące w ICT są bardziej zadowolone z pracy, mają większe poczucie spełnienia zawodowego i zarabiają więcej niż kobiety, które pracują w tym sektorze, nie prowadząc własnej firmy. Po stronie minusów prowadzenia własnego biznesu w ICT należy jednak zapisać wyższy poziom stresu.

Niedostateczną reprezentację kobiet w sektorze ICT pogłębia odchodzenie z branży kobiet w środkowym okresie kariery zawodowej (zjawisko tzw. nieszczelnego rurociągu, ang. leaky pipeline). Spośród kobiet w wieku 30-40 lat, które mają licencjat z kierunku informatycznego, w branży pracuje 20 proc., a jeśli chodzi o posiadaczki takich dyplomów, które ukończyły 45 rok życia, w sektorze pozostaje tylko 9 proc.

Jednocześnie pracodawcy donoszą, że mają kłopoty ze znalezieniem specjalistów ICT, a już niedługo Europa może borykać się z niedoborem aż 900 tys. pracowników w tej branży. Oznaczałoby to utratę szansy na zwalczenie masowego bezrobocia, a także zagroziłoby konkurencyjności Europy w dziedzinie technologii cyfrowych.

- **Przydatne linki**

Zob. także [ICTLadies](#), [Inspringfifty](#) [Shefigures2012](#), [Science it's a girl thing](#)

Hashtagi: [#IWD2014](#) [#WomensDay](#)

Women in ICT: <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/women-ict>

Strona internetowa Neelie Kroes: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/kroes/

11. OCHRONA ZDROWIA I AGENDA CYFROWA - E-zdrowie w UE: stan na dziś

„W związku ze starzeniem się **społeczeństwa systemy opieki zdrowotnej w Europie są na skraju załamania**. Czyniąc lepszy użytek z technologii cyfrowych, możemy obniżyć koszty, przywrócić pacjentom kontrolę nad własnym zdrowiem, zwiększyć efektywność opieki zdrowotnej i sprawić, by Europejczycy mogli dłużej aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym. Musimy trzymać rękę na pulsie!”, powiedziała **Neelie Kroes**.

- **Jaka jest diagnoza?**

Jak wynika z dwóch badań przeprowadzonych w szpitalach opieki doraźnej (zajmujących się krótkoterminowym leczeniem, zabiegami i opieką) i wśród lekarzy ogólnych w Europie, e-zdrowie jest coraz powszechniejsze: w 2013 r. z takich rozwiązań korzystało 60 proc. lekarzy ogólnych. Odsetek ten wzrósł więc o połowę od 2007 r. Wciąż jednak pozostaje jeszcze wiele do zrobienia.

Główne wnioski z badań są następujące:

W **zastosowaniu #e-zdrowia** w szpitalach prym wiodą: Dania (66 proc.), Estonia (63 proc.), Szwecja i Finlandia (po 62 proc.). Pełne dane na temat poszczególnych państw są dostępne [tutaj](#).

Usługi e-zdrowia są nadal stosowane raczej do celów tradycyjnej rejestracji danych i tworzenia raportów niż do celów klinicznych, takich jak konsultacje on-line (tylko 10 proc. lekarzy ogólnych udziela pacjentom konsultacji w tej formie).

Jeżeli chodzi o **cyfryzację dokumentacji medycznej pacjentów**, palmę pierwszeństwa dzierży Holandia (83,2 proc. dokumentacji w postaci cyfrowej). Drugie miejsce przypada Danii (80,6 proc.), a trzecie Wielkiej Brytanii (80,5 proc.).

Jednocześnie **tylko 9 proc. szpitali w Europie umożliwia pacjentom dostęp on-line do ich dokumentacji medycznej**, przy czym większość z tych szpitali zapewnia taki dostęp tylko częściowo.

Wdrażając rozwiązania z zakresu e-zdrowia, **szpitale i lekarze ogólni napotykać wiele przeszkód**, od braku interoperacyjności do braku ram prawnych i zasobów.

Odnosząc się do tych wyników badań, wiceprzewodnicząca Komisji [@NeelieKroesEU](#) powiedziała: „Musimy szybko zmienić mentalność sektora opieki zdrowotnej. Sześciu lekarzy ogólnych używa narzędzi e-zdrowia, co oznacza, że przekonują się do tych technologii, ale czas najwyższy, byśmy osiągnęli masę krytyczną. Tylko 9 proc. szpitali pozwala pacjentom na dostęp on-line do ich własnej dokumentacji medycznej? Dlaczego tylko tyle? Chciałabym, aby rządy, innowatorzy w dziedzinie zaawansowanych technologii, firmy ubezpieczeniowe i farmaceutyczne oraz same szpitale połączyli siły i stworzyli wspólnie innowacyjny, racjonalny pod względem kosztów system opieki zdrowotnej. Taki system powinien zapewnić pacjentom większy zakres kontroli i przejrzystości”.

Tonio Borg, komisarz ds. zdrowia, dodał: „Dzięki rozwiązaniom w dziedzinie e-zdrowia pacjenci mogą otrzymać lepszą opiekę, a systemy zdrowotne – zwiększyć swoją efektywność. Z badań wynika, że niektóre państwa są zdecydowanymi liderami w stosowaniu e-recept i dokumentacji elektronicznej z korzyścią dla pacjentów. Te przykłady mogą stać się inspiracją dla innych. Liczę na to, że wszystkie państwa członkowskie wykorzystają potencjał e-zdrowia i będą współpracować w tej dziedzinie w ramach naszej unijnej sieci e-Zdrowie”.

- **Skąd to opóźnienie technologiczne?**

Pytani, dlaczego w większym stopniu nie korzystają z usług e-zdrowia, lekarze ogólni podawali następujące powody: brak wynagrodzenia (79 proc.), niedostateczne umiejętności informatyczne (72 proc.), niekompatybilność systemów (73 proc.) oraz brak ram regulacyjnych dotyczących poufności i prywatności korespondencji elektronicznej między lekarzem a pacjentem (71 proc.).

- **Kontekst**

W ramach wspomnianych analiz zbadano wykorzystanie narzędzi i usług cyfrowych w dziedzinie zdrowia: korzystanie z elektronicznej dokumentacji medycznej i dostęp do niej, telezdrowie, wymiana informacji między pracownikami medycznymi itd. Gdyby te rozwiązania były powszechnie stosowane, pacjenci mieliby lepszy dostęp do informacji i byłiby bardziej zaangażowani we własne leczenie. Wzrosłaby także dostępność porad zdrowotnych i leczenia, a krajowe systemy opieki zdrowotnej mogłyby stać się bardziej efektywne.

Do narzędzi e-zdrowia należą: a) elektroniczna dokumentacja medyczna, b) wymiana informacji medycznych, c) telezdrowie i d) dokumentacja medyczna gromadzona przez pacjentów (Personal Health Records).

- **Wymiana informacji medycznych**

48 proc. szpitali w UE wymienia pewne informacje medyczne z lekarzami ogólnymi drogą elektroniczną, a 70 proc. szpitali w UE prowadzi taką wymianę z zewnętrznymi świadczeniodawcami. Pod tym względem przoduje Dania, Estonia, Luksemburg, Holandia i Szwecja (100 proc. szpitali opieki doraźnej w tych państwach prowadzi w pewnym zakresie wymianę informacji medycznych).

Lekarze ogólni tylko w ograniczonym stopniu korzystają z elektronicznych recept i dość rzadko korespondują mailowo z pacjentami (odpowiednio 32 proc. i 35 proc.). Na polu recept elektronicznych prym wiodzie Estonia (100 proc.), tuż za nią plasuje się Chorwacja (99 proc.) i Szwecja (97 proc.). Jeśli chodzi o korespondencję elektroniczną, najlepsze wyniki odnotowano w Danii (100 proc.), następnie w Estonii (70 proc.) i we Włoszech (62 proc.).

Niespełna 8 proc. szpitali w UE prowadzi elektroniczną wymianę informacji medycznych ze świadczeniodawcami z innych państw UE.

- **Telezdrowie**

Tylko 9 proc. szpitali oferuje pacjentom możliwość zdalnego monitorowania, która może ograniczyć konieczność hospitalizacji i sprawić, że pacjenci prowadzący niezależne życie będą bardziej bezpieczni. Mniej niż 10 proc. lekarzy ogólnych udziela pacjentom konsultacji on-line, a poniżej 16 proc. takich lekarzy konsultuje się tą drogą z innymi specjalistami.

- **Użyteczne linki**

[Analiza porównawcza zastosowania usług e-zdrowia w szpitalach \(2012–2013\)](#)

[Analiza porównawcza zastosowania usług e-zdrowia przez lekarzy ogólnych \(2013\)](#)

[E-zdrowie w agendzie cyfrowej](#)

[Europejskie partnerstwo na rzecz innowacji sprzyjającej aktywnemu starzeniu się w dobrym zdrowiu](#)

[Blog Neelie Kroes na temat przekształceń w opiece zdrowotnej od stycznia 2014 r.](#)

12. SPORT - Badanie Eurobarometru na temat sportu ujawnia niski poziom aktywności fizycznej w UE

Według ostatniego badania Eurobarometru na temat sportu i aktywności fizycznej 59 proc. obywateli Unii Europejskiej nigdy nie wykonuje ćwiczeń fizycznych ani nie uprawia sportu lub robi to tylko rzadko, zaś 41 proc. podejmuje taką aktywność przynajmniej raz w tygodniu.

Mieszkańcy Europy Północnej są bardziej aktywni fizycznie niż mieszkańcy Europy Południowej i Wschodniej. W Szwecji 70 proc. respondentów stwierdziło, że ćwiczy lub uprawia sport przynajmniej raz w tygodniu. Zaraz za Szwecją uplasowały się Dania (68 proc.) i Finlandia (66 proc.), a następnie Holandia (58 proc.) i Luksemburg (54 proc.). Na przeciwległym końcu rankingu znalazły się: Bułgaria (78 proc. nigdy nie ćwiczy ani nie uprawia sportu), następnie Malta (75 proc.), Portugalia (64 proc.), Rumunia (60 proc.) i Włochy (60 proc.).

Komentując te wyniki, **Androulla Vassiliou**, komisarz UE odpowiedzialna za sport, stwierdziła: „Wyniki badania Eurobarometru potwierdzają, że konieczne są działania, które zachęcą więcej osób do włączenia sportu i aktywności fizycznej do codziennych zajęć. Ma

to olbrzymie znaczenie, nie tylko dla indywidualnego zdrowia, dobrego samopoczucia i integracji w społeczeństwie, ale również dlatego, że brak aktywności fizycznej generuje znaczne koszty gospodarcze. Komisja jest zdecydowana wspierać państwa członkowskie w wysiłkach służących propagowaniu w społeczeństwie aktywności fizycznej. Wdrożymy przyjęte niedawno zalecenie Rady w sprawie prozdrowotnej aktywności fizycznej oraz będziemy realizować plany organizacji Europejskiego Tygodnia Sportu. Nowy program Erasmus+ zapewni również - po raz pierwszy - środki finansowe na ponadgraniczne inicjatywy propagujące sport i aktywność fizyczną.”.

Badanie pokazuje, że zwłaszcza władze lokalne mogłyby skuteczniej zachęcać obywateli do aktywności fizycznej. Chociaż 74 proc. respondentów uważa, że lokalne kluby sportowe i inne podmioty zapewniają ku temu wystarczające możliwości, 39 proc. jest zdania, że władze lokalne nie podejmują wystarczających działań.

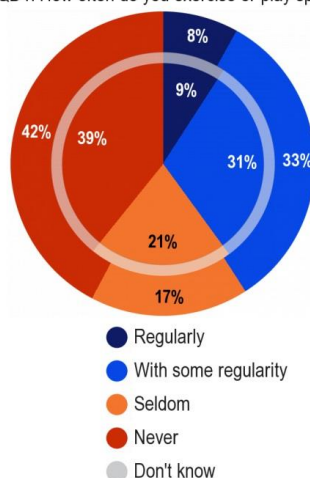
- **Kontekst**

Badanie Eurobarometru zostało przeprowadzone dla Komisji Europejskiej przez sieć TNS Opinion & Social w 28 państwach członkowskich w okresie od 23 listopada do 2 grudnia 2013 r. W ankiecie wzięło udział prawie 28 tys. respondentów należących do różnych społeczności i grup społecznych. Badanie to poprzedziły porównywalne sondaże przeprowadzone w latach 2002 i 2009, a zgromadzone dane zostaną wykorzystane podczas opracowywania polityki służącej propagowaniu sportu i aktywności fizycznej.

Najważniejsze wyniki badania:

1. Jak często wykonujesz ćwiczenia fizyczne lub uprawiasz sport?

QD1. How often do you exercise or play sport?

Inner pie : 2009 (EB72.3 Oct.)

Outer pie : 2013 (EB80.2 Nov.-Dec.)

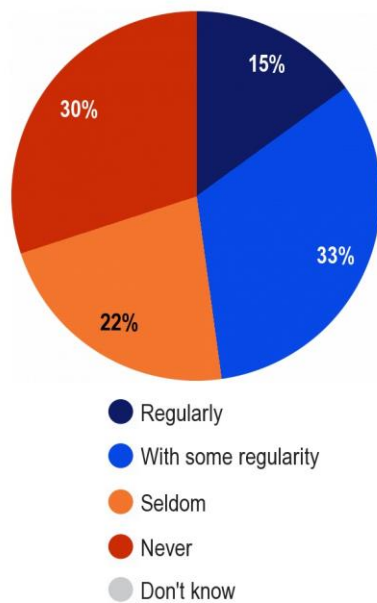
EU28

QD1 How often do you exercise or play sport?

		Regularly		With some regularity		Seldom		Never		Don't know	
		EB80.2 Nov. - Dec. 2013	Diff. 2013- 2009	EB80.2 Nov. - Dec. 2013	Diff. 2013- 2009	EB80.2 Nov. - Dec. 2013	Diff. 2013- 2009	EB80.2 Nov. - Dec. 2013	Diff. 2013- 2009	EB80.2 Nov. - Dec. 2013	Diff. 2013- 2009
	EU28	8%	-1	33%	+2	17%	-4	42%	+3	0%	=
	HU	15%	+10	23%	+5	18%	-6	44%	-9	0%	=
	EL	7%	+4	24%	+9	10%	-5	59%	-8	0%	=
	ES	15%	+3	31%	+4	10%	-9	44%	+2	0%	=
	NL	8%	+3	50%	-1	13%	-3	29%	+1	0%	=
	SI	15%	+2	36%	-3	27%	+1	22%	=	0%	=
	LT	15%	+1	22%	=	17%	-3	46%	+2	0%	=
	SK	6%	+1	28%	+3	25%	-10	41%	+6	0%	=
	CZ	5%	=	31%	+8	29%	-6	35%	-2	0%	=
	EE	7%	=	32%	+5	24%	-1	36%	-5	1%	+1
	IT	3%	=	27%	+1	10%	-6	60%	+5	0%	=
	LU	12%	=	42%	+3	17%	=	29%	-3	0%	=
	AT	5%	=	40%	+7	28%	-5	27%	-2	0%	=
	BG	2%	-1	9%	-1	9%	-19	78%	+20	2%	+1
	DK	14%	-1	54%	+5	18%	=	14%	-4	0%	=
	PL	5%	-1	23%	+4	18%	-6	52%	+3	2%	=
	PT	8%	-1	20%	-4	8%	-3	64%	+9	0%	-1
	DE	7%	-2	41%	+1	23%	+3	29%	-2	0%	=
	LV	6%	-2	25%	+6	30%	+1	39%	-5	0%	=
	RO	6%	-2	15%	+2	18%	-10	60%	+11	1%	-1
	FI	13%	-4	53%	-2	19%	-2	15%	+8	0%	=
	UK	10%	-4	36%	+4	19%	-3	35%	+3	0%	=
	FR	8%	-5	35%	=	15%	-3	42%	+8	0%	=
	CY	11%	-5	25%	=	10%	-3	54%	+8	0%	=
	BE	10%	-6	37%	+3	22%	=	31%	+3	0%	=
	IE	16%	-7	36%	+1	14%	-1	34%	+8	0%	-1
	SE	15%	-7	55%	+5	21%	-1	9%	+3	0%	=
	MT	5%	-12	14%	-17	6%	-8	75%	+37	0%	=
	HR	9%	*	26%	*	36%	*	29%	*	0%	*

2. Jak często podejmujesz inną aktywność fizyczną?

QD2. And how often do you engage in other physical activity such as cycling from one place to another, dancing, gardening, etc.?

 EU28

- **Dodatkowe informacje**

Badanie Eurobarometru na temat sportu i aktywności fizycznej:

http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_412_en.pdf

Rola UE w sporcie: http://ec.europa.eu/sport/index_en.htm

Kształcenie i szkolenie: http://ec.europa.eu/education/index_en.htm

Strona internetowa komisarz Androulli Vassiliou

13. INICJATYWA OBYWATELSKA - Komisja mówi „Tak” pierwszej udanej europejskiej inicjatywie obywatelskiej

W dniu 19 marca 2014 r. Komisja podjęła decyzję, by w tym zakresie, w jakim może podejmować działania, odnieść się pozytywnie do pierwszej w historii udanej europejskiej inicjatywy obywatelskiej. Organizatorzy europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right 2water” wezwali Komisję do zapewnienia wszystkim obywatelom UE możliwości korzystania z prawa do wody i infrastruktury sanitarnej, do wyłączenia zaopatrzenia w wodę i gospodarki zasobami wodnymi z przepisów rynku wewnętrznego i liberalizacji, a także do zwiększenia wysiłków mających na celu zagwarantowanie powszechnego dostępu do wody i infrastruktury sanitarnej na całym świecie.

Wiceprzewodniczący Komisji **Maroš Šefčovič** powiedział: „Obywatele Europy wyrazili swoje zdanie, a Komisja udzieliła dziś pozytywnej odpowiedzi. Jakość wody, infrastruktury

wodnej i sanitarnej i przejrzystość, wszystkie te elementy przyniosą korzyści – zarówno ludziom w Europie, jak i w krajach rozwijających się – jako bezpośredni skutek tej pierwszej w historii ogólnoeuropejskiej obywatelskiej akcji demokratycznej. Chciałbym pogratulować organizatorom udanej inicjatywy”.

Reakcja Komisji wyrażona została w komunikacie, który rozpoczyna się od przedstawienia ogromnej pracy dokonanej już przez UE w dziedzinie dostępu do wody i infrastruktury sanitarnej. Przyjęto na przykład ambitnie ustanowione normy jakości wody dla UE i zapewniono wsparcie finansowe na rozwój i doskonalenie infrastruktury wodnej w państwach członkowskich.

Decyzja, co do optymalnego sposobu realizacji usług wodnych pozostaje zdecydowanie w gestii władz publicznych w państwach członkowskich, a Komisja będzie nadal przestrzegać zasad Traktatu nakładających na Unię obowiązek zachowania neutralności względem krajowych decyzji regulujących własność przedsiębiorstw sektora usług wodnych. Podobnie w międzynarodowych negocjacjach handlowych Komisja będzie nadal czuwać nad tym, by krajowe, regionalne i lokalne decyzje co do sposobu realizacji usług wodnych były przestrzegane i chronione. Wyjątkowy charakter usług wodnych i infrastruktury sanitarnej, związany z zaspokajaniem podstawowych potrzeb ludności, był konsekwentnie uwzględniany w prawodawstwie unijnym. Dystrybucja i zaopatrzenie w wodę, jak również usługi kanalizacyjne, są już wyraźnie wyłączone ze stosowania zasady transgranicznej swobody świadczenia usług. W zeszłym roku Komisja [wyłączyła świadczenie usług wodnych z zakresu dyrektywy o zamówieniach publicznych](#) właśnie na skutek obaw opinii publicznej.

W skali globalnej UE i jej państwa członkowskie przekazują obecnie blisko 1,5 mld euro rocznie na cele programów związanych z zaopatrzeniem w wodę, zapewnieniem odpowiednich warunków sanitarnych i higieny w krajach rozwijających się, co czyni Unię największym pojedynczym darczyńcą na świecie w tej dziedzinie.

W świetle europejskiej inicjatywy obywatelskiej Komisja starała się zidentyfikować wszelkie utrzymujące się niedobory oraz obszary, w których istnieje potrzeba dalszych działań – na szczeblu unijnym lub krajowym – tak aby zająć się problemami leżącymi u podstaw tego obywatelskiego wezwania do działania. Komisja zobowiązała się do następujących konkretnych kroków i nowych działań w obszarach mających bezpośrednie znaczenie dla tej inicjatywy i jej celów:

- zwiększenia wysiłków na rzecz pełnego wdrożenia przez państwa członkowskie prawodawstwa UE w dziedzinie wody;
- podjęcia ogólnounijnych konsultacji publicznych na temat dyrektywy w sprawie wody pitnej, aby ocenić potrzebę wprowadzenia ulepszeń oraz sposoby ich osiągnięcia;
- zwiększenia dostępności informacji dla obywateli poprzez dalszy rozwój usprawnionego i bardziej przejrzystego systemu zarządzania danymi dotyczącymi ścieków komunalnych i wody pitnej oraz dostępu do nich;
- zbadania możliwość porównywania jakości wody z przyjętymi normami;
- promowania zorganizowanego dialogu między zainteresowanymi stronami w sprawie przejrzystości w sektorze wodnym;
- współpracy z istniejącymi inicjatywami w celu zapewnienia szerszego zestawu wskaźników dla usług wodnych, zwiększania przejrzystości i rozliczalności dostawców usług wodnych poprzez umożliwienie obywatelom dostępu do porównywalnych danych na temat kluczowych wskaźników ekonomicznych i wskaźników jakości;
- pobudzania innowacyjnych podejść do pomocy rozwojowej (np. wspieranie partnerstw między operatorami w sektorze usług wodnych i partnerstw publiczno-publicznych) oraz promowania najlepszych praktyk między państwami członkowskimi (np. w sprawie instrumentów solidarnościowych);
- promowania powszechnego dostępu do bezpiecznej wody pitnej i do infrastruktury sanitarnej jako priorytetowej dziedziny dla celów zrównoważonego rozwoju po 2015 r.;
- a także wezwania państw członkowskich, działających w ramach swoich kompetencji, do uwzględnienia obaw wyrażonych przez obywateli poprzez tę inicjatywę, i zachęcenia ich do wzmożenia wysiłków mających na celu zagwarantowanie dostępu do bezpiecznej, czystej i niedrogiej wody dla wszystkich.

- **Kontekst**

Europejska inicjatywa obywatelska została uruchomiona w kwietniu 2012 r. jako istotny instrument ustalania programu działań w rękach obywateli. Pozwala ona milionowi obywateli z przynajmniej jednej czwartej państw członkowskich UE na wezwanie Komisji Europejskiej do podejmowania działań w dziedzinach, w których Komisja ma do tego możliwości. Pierwsza udana inicjatywa obywatelska, „Right 2water”, zebrała 1,68 mln podpisów, przekraczając minimalny próg w 13 państwach członkowskich – czyli znacznie powyżej wymaganego prawem minimum. W sumie ponad 5 mln obywateli UE podpisało się już pod dwudziestoma różnymi inicjatywami.

Komunikat w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right 2water”:

<http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/initiatives/finalised/answered>

Notatka na temat działań międzynarodowych UE w zakresie wody i infrastruktury sanitarnej:

http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-760_en.htm

Strona internetowa poświęcona europejskiej inicjatywie obywatelskiej:

<http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/welcome?lg=pl>

Strona internetowa inicjatywy Right2water:

<http://www.right2water.eu/>

Opracowała:

Dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.